

gemeenschappelijke regeling
DE BEVELANDEN

Beleidsregels

Bijzondere Bijstand

afdeling Werk, Inkomen en Zorg

versie juni 2018

Gemeente Borsele
Gemeente Goes
Gemeente Kapelle
Gemeente Noord-Beveland
Gemeente Reimerswaal

www.grdebevelanden.nl

Inhoudsopgave

1.	UITVOERINGSKADERS	9
2.	ALGEMENE BEPALINGEN	12
	Artikel 1 Begripsbepalingen	12
	Artikel 2 Maatwerk en vorm bijstand	12
	Artikel 3 Moment van aanvraag	13
	Artikel 4 Uitbetaling	13
3.	CATEGORIALE BIJSTAND COLLECTIEVE ZORGVERZEKERING	14
	Artikel 5 Collectieve Zorgverzekering Minima	14
4.	INDIVIDUELE VERSTREKKINGEN	15
4.1	Algemeen	15
	Artikel 6 Vaststellen hoogte vergoeding	15
	Artikel 7 Draagkracht	15
	Artikel 8 Vaststellen maandinkomen	15
	Artikel 9 Draagkrachtpercentages	16
	Artikel 10 Draagkrachtperiode	16
4.2	Kosten van bijzondere sociale en financiële omstandigheden	16
	Artikel 11 Kosten van bijzondere sociale en financiële omstandigheden	16
4.3	Maatwerkvoorziening chronisch zieken en gehandicapten	17
	Artikel 12 Doelgroep	17
	Artikel 13 Voorliggende voorzieningen	17
	Artikel 14 Voor vergoeding in aanmerking komende kosten	17
4.4	Maatwerkvoorziening gezinnen met schoolgaande kinderen	18
	Artikel 15 Doelgroep	18
	Artikel 16 Voor vergoeding in aanmerking komende kosten	18
4.5	Duurzame gebruiksgoederen en woninginrichting	18
	Artikel 17 Incidentele vervanging duurzame gebruiksgoederen of stoffering	18
	Artikel 17a Bijzondere bijstand voor een complete woninginrichting	19
	Artikel 17b Vorm van de bijstand	19
	Artikel 17c Hoogte en frequentie bijzondere bijstand	20
4.6	Kinderopvang op grond van sociaal-medische indicatie	20
	Artikel 18 Doelgroep	20
	Artikel 19 Te verstrekken gegevens	20
	Artikel 20 Periode waarover bijstand wordt verleend	21
	Artikel 21 Vaststellen en uitbetalen vergoeding	21
5.	TOESLAGEN	22
	Artikel 22 Zelfstandig wonende jongeren van 18 tot 21 jaar	22
	Artikel 23 Jongeren van 18 tot 21 jaar in een inrichting	22
	Artikel 24 Woonkostentoeslag	22
6.	BIJSTAND EN SCHULDEN	24
	Artikel 25 Borgstelling	24
7.	SLOTBEPALINGEN	25
	Artikel 26 Uitvoeringsregels	25
	Artikel 27 Indexering	25
	Artikel 28 Afwijking	25
	Artikel 29 Citeertitel en inwerkingtreding	25
	ALGEMENE TOELICHTING	26
	ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING	27
2.	ALGEMENE BEPALINGEN	27
	Artikel 1 Begripsbepalingen	27
	Artikel 2 Maatwerk en vorm bijstand	27
	Artikel 3 Moment van aanvraag	28
	Artikel 4 Uitbetaling	29
3.	CATEGORIALE BIJSTAND COLLECTIEVE ZORGVERZEKERING	29
4.	INDIVIDUELE VERSTREKKINGEN	30
4.1	Algemeen	30

Artikel 6	Vaststellen hoogte vergoeding	30
Artikel 7	Draagkracht	30
Artikel 8	Vaststellen maandinkomen	32
Artikel 9	Draagkrachtpercentages	32
Artikel 10	Draagkrachtperiode	32
4.2	Kosten van bijzondere sociale en financiële omstandigheden	33
Artikel 11	Kosten van bijzondere sociale en financiële omstandigheden	33
4.3	Maatwerkvoorziening chronisch zieken en gehandicapten	42
Artikel 13	Voorliggende voorzieningen	43
Artikel 14	Voor vergoeding in aanmerking komende kosten	44
4.4	Maatwerkvoorziening gezinnen met schoolgaande kinderen	45
Artikel 15	Doelgroep	45
Artikel 16	Voor vergoeding in aanmerking komende kosten	45
4.5	Duurzame gebruiksgoederen en woninginrichting	48
4.6	Kinderopvang op grond van sociaal-medische indicatie	51
Artikel 18	Doelgroep	51
Artikel 19	Te verstrekken gegevens	51
Artikel 20	Periode waarover bijstand wordt verleend	51
Artikel 21	Vaststellen en uitbetalen vergoeding	51
5.	TOESLAGEN	52
Artikel 22	Zelfstandig wonende jongeren van 18 tot 21 jaar	52
Artikel 23	Jongeren van 18 tot 21 jaar in een inrichting	53
Artikel 24	Woonkostentoeslag	53
6.	BIJSTAND EN SCHULDEN	55
Artikel 25	Borgstelling	55
7.	SLOTBEPALINGEN	56
Artikel 26	Uitvoeringsregels	56
Artikel 27	Indexering	56
Artikel 28	Afwijking	56
Artikel 29	Citeertitel en inwerkingtreding	56

Bijlage Financiële Uitvoeringsrichtlijnen 2018 inclusief Nibud 2017/2018 **Fout! Bladwijzer**
niet gedefinieerd.

Overzicht wijzigingen

Datum inwerkingtreding	: 01-06-2018
Terugwerkende kracht	: n.v.t.
Datum uitwerkingtreding	: n.v.t.
Betreft	: wijziging van artikel 11 sub d
Bron bekendmaking	: Bevelandse en Reimerswaalse en Kapelse Bode 29 mei 2018
Kenmerk voorstel	: Besluit DB GR De Bevelanden 30-04-2018
Datum inwerkingtreding	: 01-01-2018
Terugwerkende kracht	: n.v.t.
Datum uitwerkingtreding	: n.v.t.
Betreft	: wijziging van artikel 11 sub d
Bron bekendmaking	: Bevelandse en Reimerswaalse en Kapelse Bode 27 december 2017
Kenmerk voorstel	: Besluit DB GR De Bevelanden 20-12-2017
Datum inwerkingtreding	: 31 augustus 2017
Terugwerkende kracht	: n.v.t.
Datum uitwerkingtreding	: n.v.t.
Betreft	: wijziging van artikel 9 en 14a
Bron bekendmaking	: Bevelandse en Reimerswaalse en Kapelse Bode 30 augustus 2017
Kenmerk voorstel	: Besluit DB GR De Bevelanden 12-6-2017
Datum inwerkingtreding	: 01-02-2017
Terugwerkende kracht	: 01-1-2017
Datum uitwerkingtreding	: n.v.t.
Betreft	: wijziging van artikel 5
Bron bekendmaking	: Bevelandse en Reimerswaalse en Kapelse Bode 1 februari 2017
Kenmerk voorstel	: Besluit DB GR De Bevelanden 23-11-2016
Datum inwerkingtreding	: 11-08-2016
Terugwerkende kracht	: 01-08-2016
Datum uitwerkingtreding	: n.v.t.
Betreft	: wijziging van artikel 14a
Bron bekendmaking	: Bevelandse Bode 10-08-2016
Kenmerk voorstel	: Besluit DB GR De Bevelanden 13-06-2016
Datum inwerkingtreding	: 03-12-2015
Terugwerkende kracht	: 01-10-2015
Datum uitwerkingtreding	: n.v.t.
Betreft	: wijziging van de regeling
Bron bekendmaking	: Bevelandse Bode 02-12-2015
Kenmerk voorstel	: Besluit DB GR De Bevelanden 23-11-2015
Datum inwerkingtreding	: 15-10-2015
Terugwerkende kracht	: 01-10-2015
Datum uitwerkingtreding	: n.v.t.
Betreft	: wijziging van de regeling, invoegen artikel 14a
Bron bekendmaking	: Bevelandse Bode 14-10-2015
Kenmerk voorstel	: Besluit DB GR De Bevelanden 14-09-2015
Datum inwerkingtreding	: 12-03-2015
Terugwerkende kracht	: 01-01-2015
Datum uitwerkingtreding	: n.v.t.
Betreft	: nieuwe regeling
Bron bekendmaking	: Bevelandse Bode 11-3-2015
Kenmerk voorstel	: Besluit DB GR De Bevelanden 23-2-2015

Het Dagelijks bestuur van Gemeenschappelijke Regeling Samenwerking De Bevelanden;

gelet op artikel 1:3 van de Algemene wet bestuursrecht en artikel 35 van de Participatiewet;

BESLUIT:

vast te stellen de 'Beleidsregels Bijzondere Bijstand afdeling Werk, Inkomen en Zorg van de GR De Bevelanden'.

1. UITVOERINGSKADERS

Wettelijke systematiek

Bij de toepassing van artikel 35 lid 1 Participatiewet wordt achtereenvolgens beoordeeld of:

1. De kosten waarvoor bijzondere bijstand wordt gevraagd zich voordoen en welke kosten dat zijn.
2. De kosten in het individuele geval van de alleenstaande of het gezin noodzakelijk zijn.
3. De kosten voortvloeien uit bijzondere individuele omstandigheden.
4. Voor de kosten een beroep kan worden gedaan op een voorliggende voorziening.
5. De kosten kunnen worden voldaan uit de bijstandsnorm, de individuele inkomenstoeslag, het vermogen en het inkomen voor zover dit meer bedraagt dan de bijstandsnorm.

Gemeentelijke systematiek

De gemeentelijke beoordelingssystematiek maakt gebruik van de wettelijke systematiek (Participatiewet). Daarnaast maken we gebruik van de systematiek van de Wet maatschappelijke ondersteuning (De Kanteling). Eén van de doelstellingen van zowel de Participatiewet als de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) is de participatie, zelfredzaamheid en eigen verantwoordelijkheid van burgers te ondersteunen.

Aan de hand hiervan zijn de volgende beoordelingscriteria van toepassing.

1. Vraagverheldering

Een aanvraag bijzondere bijstand start met een verheldering van de vraag van de cliënt vanuit zijn eigen perspectief, in korte bewoordingen. Deze vraagverheldering is van belang om bij het beantwoorden van de vraag te kunnen toetsen of door middel van een toekenning het probleem van de cliënt afdoende is opgelost. Bij een afwijzing gaat het erom zicht te hebben op de gevolgen van de afwijzing voor de aanvrager. Wanneer de gevolgen onaanvaardbaar zijn, kan dit een 'signaal' opleveren om te individualiseren.

2. Vaststelling bijzondere (individuele) omstandigheden

De kosten moeten voortvloeien uit bijzondere individuele omstandigheden van de aanvrager en/of zijn gezin. Hierbij is niet de aard van de kosten leidend, maar de individuele omstandigheden van de aanvrager. Dit houdt ook in dat het dagelijks bestuur de kosten die naar algemeen maatschappelijke maatstaven niet noodzakelijk zijn, niet enkel om die reden mag afwijzen, zonder naar de individuele omstandigheden van de aanvrager te kijken. Als de kosten door individuele omstandigheden wel noodzakelijk zijn, kan er toch bijzondere bijstand worden verstrekt.

In een groot aantal gevallen is er een spanningsveld tussen rechtmatigheid en doelmatigheid. Hier gaat het om een zorgvuldige belangenafweging te maken tussen het belang van de wetgever enerzijds, en het belang van de aanvrager anderzijds. Die afweging geven we vorm door de situatie te

benaderen vanuit signalen die uit het klantcontact naar voren komen en waaruit blijkt dat individualisering nodig is.

Hierbij sluiten we aan bij het gedachtegoed van de Wmo. Kort gezegd: we bieden ondersteuning bij:

- Een (dreigend) sociaal isolement;
- Een gebrekkige zelfredzaamheid;
- Een ondraaglijk lijden;
- Een (dreigende) overbelasting van persoon en/of gezin(sleden);
- Levensbedreigende omstandigheden;
- Onaanvaardbare maatschappelijke of financiële gevolgen en
- De bijzondere bijstand draagt bij aan een positieve ontwikkeling op de Participatieladder.

Het is een voorwaarde om deze omstandigheden in een individualiseringsrapportage te objectiveren aan de hand van feitelijke informatie over de persoon van de aanvrager en/of zijn gezin.

De indeling van de klant op de Participatieladder kan een handig instrument en een objectief criterium zijn om de signalen in de situatie van de klant nader te onderbouwen.

3. Eigen verantwoordelijkheid

Bij de beoordeling of een belanghebbende daadwerkelijk beperkt is in zijn mogelijkheden tot zelfredzaamheid en maatschappelijke participatie, houdt het dagelijks bestuur rekening met de eigen verantwoordelijkheid van de belanghebbende. Hieronder wordt verstaan de verantwoordelijkheid om zelf onderzoek te doen naar eigen mogelijkheden om op eigen kracht dan wel via het eigen sociaal netwerk, de belemmeringen weg te nemen op het gebied van zelfredzaamheid en maatschappelijke participatie en deze mogelijkheden ook te realiseren. De beoordeling van de eigen verantwoordelijkheid gaat vooraf aan de vaststelling van het recht op bijzondere bijstand.

De vaststelling van het recht op bijzondere bijstand wordt afgestemd op de mogelijkheden van belanghebbende op grond van zijn eigen verantwoordelijkheid;

- Wat heeft de aanvrager er zelf aan gedaan om het probleem op te lossen?
- Zijn er alternatieven?
- Is er een voorliggende voorziening?

De mogelijkheid om het probleem zelf op te lossen (artikel 35 Participatiewet) of gebruik te maken van een voorliggende voorziening (artikel 15 Participatiewet) is reden om de bijzondere bijstand af te wijzen of op een lager bedrag vast te stellen. Ook het recht op een individuele inkomensvoetingsbijstand bij een aanvraag voor duurzame gebruiksgoederen, is reden om de aanvraag af te wijzen omdat er een voorliggende voorziening is. Wel kan het nodig zijn om de aanvrager te ondersteunen in het organiseren van die oplossing of verkrijgen van de voorliggende voorziening.

4. Vaststellen om welke kosten (hoogte) en kostensoorten het gaat.

Voor de verstrekking van bijzondere bijstand gaan we uit van de goedkoopst mogelijke passende voorziening. Dit wordt natuurlijk anders als een belanghebbende aan kan tonen dat de goedkopere voorziening niet passend is en een duurdere voorziening als noodzakelijk moet worden gezien. Bij medische kosten kan daar een medisch advies van een onafhankelijke arts voor nodig zijn.

Om de uitvoering van de bijzondere bijstand te vergemakkelijken, maakt het dagelijks bestuur overwegend gebruik van richtprijzen. Dit houdt in dat een belanghebbende een vergoeding kan krijgen in de kosten van een voorziening tot maximaal het richtbedrag. Voor de richtprijzen wordt verwezen naar de bijlage gemeentelijke Financiële Uitvoeringsrichtlijnen bij deze beleidsregels.

5. Vaststelling noodzaak per kostensoort

Er moet sprake zijn van noodzakelijke kosten van bestaan waarin de algemene bijstand niet voorziet. Het gaat daarbij om de aard van de kosten en niet om de persoon van de aanvrager. Het begrip noodzakelijkheid mag niet te strikt, maar ook niet te ruim worden uitgelegd. Het is hierbij niet van belang of de aanvrager zelf het maken van de kosten noodzakelijk vindt, maar of de kosten naar algemeen maatschappelijke maatstaven noodzakelijk zijn. Als de aanvrager zijn probleem waarvoor hij om bijstand vraagt zelf kan oplossen, ontbreekt de noodzaak voor bijstandsverlening.

In onderstaande tabel zien we de verschillen tussen de oude 'klassieke' aanpak en de nieuwe 'gekantelde' aanpak.

Klassieke aanpak	Gekantelde aanpak
vooraf gedefinieerd product	maatwerk
objectieve maatstaven	subjectieve werkelijkheid
aanvraagformulier	dialogoog
recht op een product	recht op goed onderzoek
focus op leveren product	focus op vinden van oplossing
individuele benadering	omgeving meewegen

2. ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1 Begripsbepalingen

1. In deze beleidsregels wordt verstaan onder:
 - a. het dagelijks bestuur: het dagelijks bestuur van de Gemeenschappelijke Regeling Samenwerking De Bevelanden;
 - b. het college: het college van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Borsele, Goes, Kapelle, Noord-Beveland of Reimerswaal;
 - c. de bijzondere bijstand (artikel 35 van de Participatiewet): bijstand die bestemd is voor de uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende kosten, die niet kunnen worden voldaan uit het inkomen, de toepasselijke bijstandsnorm of inkomensvoorziening en/of uit het aanwezige vermogen en/of uit de individuele inkomenstoelage;
 - d. de bijstandsnorm: de norm zoals bedoeld in artikel 20 tot en met 28 van de Participatiewet;
 - e. de voorliggende voorziening: een voorziening die naar aard en doel geacht wordt passend te zijn voor een belanghebbende, waardoor geen recht op bijzondere bijstand bestaat;
 - f. de eigen verantwoordelijkheid: de mate waarin de belanghebbende zelf verantwoordelijk is voor de bekostiging van zijn kosten, via zijn eigen netwerk, sociale omgeving of andere voorliggende voorzieningen;
 - g. maatwerk: bijzondere bijstand wordt primair op grond van de wettelijke bepalingen en deze beleidsregels vastgesteld, maar bij (zeer) bijzondere individuele omstandigheden die de persoon, zijn sociale omgeving of zijn gezin of kinderen kan raken, kan de bijstand afwijkend worden vastgesteld;
 - h. de kredietbank: voor de gemeenten Goes, Noord-Beveland en Kapelle is dit de Kredietbank Goes, voor de gemeenten Borsele en Reimerswaal is dit de Kredietbank West-Brabant.

Artikel 2 Maatwerk en vorm bijstand

1. Voordat maatwerk toegepast wordt, is eerst rekening gehouden met de bijzondere noodzaak, eigen verantwoordelijkheid en voorliggende voorzieningen.
2. De bijstand wordt verstrekt als de belanghebbende voldoende besef van eigen verantwoordelijkheid heeft getoond en een beroep op eigen netwerk, de sociale omgeving of voorliggende voorzieningen niet mogelijk is geweest.
3. In geval van tekortschietend besef van eigen verantwoordelijkheid kan de gevraagde bijstand gedeeltelijk of volledig worden geweigerd.
4. Tenzij deze beleidsregels anders bepalen, wordt de bijzondere bijstand verstrekt als een uitkering om niet (zonder terugbetaalverplichting).
5. De bijzondere bijstand wordt in de vorm van een renteloze geldlening verstrekt in de gevallen die worden genoemd in artikel 48, tweede lid van de Participatiewet en indien het bijstand voor de kosten van noodzakelijk duurzame gebruiksgoederen betreft als bedoeld in artikel 51 van de Participatiewet .
6. Periodieke bijzondere bijstand wordt toegekend voor de duur van maximaal één jaar.

7. Aan de belanghebbende die eigenaar is van een door hemzelf of zijn gezin bewoonde woning met bijbehorend erf verleent het college, rekening houdend met artikel 50 van de Participatiewet, de bijzondere bijstand in de vorm van een geldlening, als de bijzondere bijstand over de periode van een jaar naar verwachting meer bedraagt dan het netto minimumloon over een maand, als bedoeld in artikel 37 van de Participatiewet.
8. In principe wordt geen bijzondere bijstand verleend voor schulden.

Artikel 3 Moment van aanvraag

1. Bijzondere bijstand wordt op aanvraag verstrekt. Kosten die zijn gemaakt voordat de aanvraag is ingediend, komen niet voor bijzondere bijstand in aanmerking.
2. Om te voorkomen dat voor elke kleine bijzondere uitgaaf een aanvraagprocedure moet worden gevolgd, wordt toegestaan dat belanghebbende maximaal zes maanden nadat de eerste kosten zijn gemaakt, voor zover deze blijven beneden het in artikel 35 lid 2 Participatiewet genoemde bedrag, wacht met het indienen van de aanvraag om bijzondere bijstand
3. Van het eerste lid kan worden afgeweken indien:
 - a. de aanvrager redelijkerwijs de aanvraag niet vooraf heeft kunnen indienen; of
 - b. indien er andere bijzondere omstandigheden zijn die aanleiding geven om voor de reeds gemaakte kosten bijstand te verstrekken.
4. Wanneer het genoemde in het tweede lid zich voordoet, kan bijstand worden verleend met terugwerkende kracht tot maximaal 6 maanden.
5. Een aanvraag voor bijzondere bijstand wordt slechts in behandeling genomen als de gevraagde gegevens compleet zijn en/of de gevraagde bewijsstukken zijn overgelegd. Het (na een geboden hersteltermijn) niet (tijdig) aanleveren van de gevraagde gegevens en/of bewijsstukken leidt tot buiten behandelingstelling van de aanvraag.

Artikel 4 Uitbetaling

De bijzondere bijstand wordt betaald nadat de betalingsbewijzen of offertes zijn overlegd. In situaties waarin de belanghebbende het bedrag niet kan voorschieten, wordt rechtstreeks aan de leverancier betaald op basis van een proforma nota van de leverancier.

3. CATEGORIALE BIJSTAND COLLECTIEVE ZORGVERZEKERING

Artikel 5 Collectieve Zorgverzekering Minima

1. Belanghebbenden met een netto maandinkomen tot 130% van de geldende bijstandsnorm en een bescheiden vermogen kunnen op aanvraag deelnemen aan de collectieve zorgverzekering voor minima van CZ zorgverzekeringen (CZM). De kostendelersnorm is hierop niet van toepassing.
2. Belanghebbenden van wie het besteedbaar inkomen als gevolg van een wettelijke of minnelijke schuldregeling minder bedraagt dan de in het voorgaande lid genoemde inkomensgrens, kunnen eveneens deelnemen aan de CZM.
3. Deelnemers aan de collectieve zorgverzekering ontvangen een tegemoetkoming in de premie van de aanvullende verzekering inclusief module eigen bijdragen Wmo/Wlz. Voor inwoners van de gemeenten Borsele, Goes, Noord-Beveland en Reimerswaal bedraagt de tegemoetkoming 50% van de genoemde premie. Voor inwoners van de gemeente Kapelle is dit 100% van de genoemde premie.
4. De CZM vergoedt alle noodzakelijke medische kosten en is daarom voor medische kosten een voorliggende voorziening.
5. Studenten of scholieren met een inkomen uit de Wet Studiefinanciering of de Wet tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten zijn van de CZM uitgesloten.

4. INDIVIDUELE VERSTREKKINGEN

4.1 Algemeen

Artikel 6 Vaststellen hoogte vergoeding

1. Bij het vaststellen van het bedrag van de bijzondere noodzakelijke kosten wordt aangesloten bij normbedragen zoals opgenomen in de gemeentelijke Financiële Uitvoeringsrichtlijnen (zie bijlage) en de vergoedingen zoals die gelden in de collectieve zorgverkering minima (CZM).
2. Indien het bedrag niet is opgenomen in de gemeentelijke Financiële Uitvoeringsrichtlijnen geldt 70% van de bedragen van de Prijzengids van het Nibud als maximale bedrage.
3. Op de verstrekking van de bijzondere noodzakelijke kosten worden altijd de kosten die voor een ieder algemeen gebruikelijk zijn in mindering gebracht.

Artikel 7 Draagkracht

1. De draagkracht wordt vastgesteld met inachtneming van de middelen zoals bedoeld in paragraaf 3.4 van de Participatiewet.
2. Het vermogen boven het vrij te laten vermogen zoals bedoeld in artikel 34 Participatiewet wordt voor de vaststelling van de draagkracht geheel in aanmerking genomen.
3. Spaargelden opgebouwd tijdens de bijstandsperiode worden tot de draagkracht gerekend, voor zover het totale vermogen daardoor boven de voor hen in artikel 34 derde lid van de Participatiewet genoemde vermogensgrens uitkomt.
4. Het inkomen wordt verminderd in verband met buitengewone uitgaven. Er kan slechts van buitengewone uitgaven sprake zijn voor zover voor die uitgaven geen tegemoetkoming wordt verleend.
5. Als een aanvrager is toegelaten tot de Wet schuldsanering natuurlijke personen (Wsnp) wordt de aanvrager niet geacht over draagkracht te beschikken.

Artikel 8 Vaststellen maandinkomen

1. Het inkomen dat voor de vaststelling van de draagkracht in aanmerking wordt genomen, wordt over de in artikel 10 eerste en tweede lid aangegeven periode op maandbasis vastgesteld.
2. Bij de vaststelling van het maandinkomen wordt ten aanzien van regelmatig ontvangen inkomsten uitgegaan van de hoogte van deze inkomsten over de laatste gebruikelijke betalingsperiode voorafgaande aan het tijdstip waarop de in artikel 10 aangegeven periode van een jaar aanvangt.
3. Bij wisselende inkomsten wordt voor het vaststellen van het maandinkomen de som van deze inkomsten over de 6 maanden berekend voorafgaande aan het tijdstip waarop de in artikel 10 aangegeven periode van een jaar aanvangt, gedeeld door 6.

Artikel 9 Draagkrachtpercentages

1. Als draagkracht wordt in aanmerking genomen 35% van het netto maandinkomen voor zover dit inkomen meer is dan 100% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm (exclusief vakantiegeld).
2. In afwijking van het eerste lid geldt voor de kosten als genoemd in paragraaf 4.3 een draagkrachtpercentage van 35% van het netto maandinkomen voor zover dit inkomen meer is dan 130% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm (exclusief vakantiegeld).
3. In afwijking van het eerste lid geldt voor de kosten als genoemd in paragraaf 4.4 een draagkrachtpercentage van 35% van het netto maandinkomen voor zover dit inkomen meer is dan 120% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm (exclusief vakantiegeld).
4. De draagkracht in het inkomen bedraagt in afwijking van het eerste lid 100% van het netto maandinkomen boven de van toepassing zijnde bijstandsnorm (exclusief vakantietoeslag) bij verstrekkingen van bijzondere bijstand voor:
 - toelagen zoals genoemd in hoofdstuk 5 van deze beleidsregels;
 - aanschaf van noodzakelijke duurzame gebruiksgoederen;
 - kosten van budgetbeheer, bewindvoering en curatele.

Artikel 10 Draagkrachtperiode

1. De draagkracht in het inkomen wordt vastgesteld voor een periode van 12 maanden, vanaf de eerste dag van de maand waarin de aanvraag voor bijzondere bijstand wordt ingediend of waarop de bijstandsverlening betrekking heeft.
2. De draagkrachtperiode voor pensioengerechtigden wordt vastgesteld op 3 jaar.
3. Bij incidentele bijzondere bijstand wordt de draagkracht van de gehele periode in één keer verrekend met het uit te betalen bedrag.
4. Bij periodieke bijzondere bijstand wordt de draagkracht evenredig verrekend over de uit te betalen bijstand.
5. Wijzigingen in inkomen of vermogen tijdens de draagkrachtperiode leiden tot wijziging van de draagkracht.

4.2 Kosten van bijzondere sociale en financiële omstandigheden

Artikel 11 Kosten van bijzondere sociale en financiële omstandigheden

Voor bijzondere bijstandsverlening komen de volgende kosten in aanmerking, als zij noodzakelijk zijn op grond van bijzondere sociale, medische of financiële omstandigheden:

- a. de kosten van een begrafenis of crematie in Nederland, gerekend naar de kosten van de goedkoopst adequate mogelijkheid;
- b. de kosten van het noodzakelijk verhuizen;
- c. de dubbele woonkosten **huur** als gevolg van het noodzakelijk verhuizen;
- d. reiskosten in Nederland in de volgende gevallen:

- ziekenbezoek aan gezinsleden of naaste familieleden t/m de 2^e graad die thuis of in een instelling worden verpleegd;
 - bezoeken van uit huis geplaatste kinderen;
 - bezoeken van een gedetineerde partner of gezinslid t/m de 2^e graad;
- e. de eigen bijdrage in de kosten van rechtshulp en/of rechtsbijstand;
 - f. vaste woonlasten tijdens verblijf in een Wlz-instelling;
 - g. de kosten van bewindvoering en curatele;
 - h. de kosten van budgetbeheer;
 - i. kosten medisch advies ontheffing inburgeringsplicht.
 - j. een overbruggingsuitkering voor de kosten van voeding bij de eerste vestiging van een vergunninghouder uit een AZC. Deze wordt over de eerste (gebroken) maand als voorschot verstrekt en voor de daarop volgende maand om niet verstrekt.

4.3 Maatwerkvoorziening chronisch zieken en gehandicapten

Artikel 12 Doelgroep

1. De doelgroep bestaat uit personen die als gevolg van een chronische ziekte of handicap te maken hebben met hogere kosten van het bestaan.
2. Voor deze doelgroep geldt een inkomensgrens van 130 procent van de van toepassing zijnde bijstandsnorm.
3. Belanghebbenden van wie het besteedbaar inkomen als gevolg van een wettelijke of minnelijke schuldregeling of door loonbeslag minder bedraagt dan de in het voorgaande lid genoemde inkomensgrens, behoren eveneens tot de doelgroep.

Artikel 13 Voorliggende voorzieningen

1. De Zvw, Wlz, de Wmo of vergelijkbare regelingen zijn passende en toereikende voorliggende voorzieningen voor medische kosten. Kosten die onder de werkingssfeer van deze regelingen vallen maar waarvoor geen (volledige) vergoeding wordt gegeven, komen niet voor bijzondere bijstand in aanmerking.
2. De gemeente biedt personen die chronisch ziek of gehandicapt zijn en die als gevolg daarvan hogere zorgkosten hebben, de mogelijkheid deel te nemen aan de collectieve zorgverzekering voor minima zoals beschreven in artikel 5.

Artikel 14 Voor vergoeding in aanmerking komende kosten

Indien hiervoor geen voorliggende voorziening is, komen in ieder geval onderstaande kosten voor bijzondere bijstand in aanmerking:

- a. de meerkosten van een maaltijdvoorziening;
- b. de meerkosten van een medisch noodzakelijk dieet;
- c. de ten gevolge van langdurige ziekte of beperking ontstane meerkosten van slijtage van kleding en/of beddengoed en bewassing;
- d. de meerkosten van verwarming die het gevolg zijn van een beperking of langdurige ziekte;

- e. de meerkosten van medisch noodzakelijk aangepast schoeisel;
- f. de eigen bijdrage in de kosten van professionele alarmering.

Artikel 14a Extra financiële tegemoetkoming

1. Aan personen die behoren tot de doelgroep als bedoeld in artikel 12 kan eenmaal per kalenderjaar een extra financiële tegemoetkoming worden toegekend als zij aangeven welke kosten zij hebben gehad als gevolg van chronische ziekte of handicap over het voorgaande kalenderjaar.
2. De hoogte van de tegemoetkoming is opgenomen in de Financiële Uitvoeringsrichtlijnen bij deze beleidsregels en wordt verstrekt om niet.
3. Op de tegemoetkoming zijn de draagkrachtregels van toepassing als genoemd in hoofdstuk 4 van deze beleidsregels.
4. Voor de aanvraag wordt gebruik gemaakt van het daarvoor beschikbaar gestelde aanvraagformulier.

4.4 Maatwerkvoorziening gezinnen met schoolgaande kinderen

Artikel 15 Doelgroep

1. De doelgroep bestaat uit gezinnen (gehuwden/samenwonenden en alleenstaande ouders) met ten laste komende kinderen vanaf groep 7 basisonderwijs tot 18 jaar die onderwijs volgen.
2. Ten aanzien van de doelgroep kan gesteld worden dat zij te maken hebben met extra kosten wegens het volgen van onderwijs door de ten laste komende kinderen.
3. Voor deze doelgroep geldt een inkomensgrens van 120 procent van de van toepassing zijnde bijstandsnorm.

Artikel 16 Voor vergoeding in aanmerking komende kosten

Onderstaande kosten komen voor bijzondere bijstand in aanmerking:

- a. een fiets of reiskosten openbaar vervoer voor schoolgaande kinderen in het voortgezet onderwijs;
- b. een computer voor schoolgaande kinderen vanaf groep 7 basisonderwijs;
- c. overige indirecte schoolkosten.

4.5 Duurzame gebruiksgoederen en woninginrichting

Artikel 17 Incidentele vervanging duurzame gebruiksgoederen of stoffering

1. Er is recht op bijzondere bijstand wanneer sprake is van een noodzakelijke aanschaf of vervanging van duurzame gebruiksgoederen en/ of stoffering, en de belanghebbende niet zelf in de kosten kan voorzien omdat hij niet over de middelen beschikt, hij geen beroep kan doen op zijn eigen netwerk, de sociale omgeving en/of een voorliggende voorziening.

2. De noodzaak van de bijstandsverlening voor duurzame gebruiksgoederen wordt mede beoordeeld aan de hand van:
 - a de feitelijke toestand van te vervangen duurzame gebruiksgoederen;
 - b de grootte van de woning van de belanghebbende;
 - c de grootte van het gezin van de belanghebbende;
 - d de getoonde eigen verantwoordelijkheid van de belanghebbende;
 - e overige feiten en omstandigheden die van belang zijn.

Artikel 17a Bijzondere bijstand voor een complete woninginrichting

1. Bijzondere bijstand voor een complete woninginrichting kan verleend worden als er sprake is van bijzondere omstandigheden.
2. De volgende omstandigheden worden altijd als bijzonder aangemerkt:
 - a er is sprake van een noodzakelijke niet voorzienbare verhuizing. In principe is slechts bijstand mogelijk voor stoffering van de nieuwe woning;
 - b bij een eerste huisvesting op grond van de taakstelling na het verlaten van een AZC;
 - c als er sprake is van een andere situatie die naar het oordeel van het dagelijks bestuur is aan te merken als een bijzondere omstandigheid;
3. Er is geen sprake van een bijzondere omstandigheid indien een thuiswonende jongere voor het eerst zelfstandig gaan wonen.

Artikel 17b Vorm van de bijstand

1. Bijzondere bijstand voor duurzame gebruiksgoederen en overige kosten van woninginrichting wordt in principe verstrekt in de vorm van een renteloze lening, tenzij elders in dit artikel anders is bepaald.
2. Bijzondere bijstand voor de kosten van stoffering (vloerbedekking en gordijnen), verf en behang wordt om niet verleend.
3. In afwijking het eerste lid van dit artikel wordt de bijzondere bijstand voor
 - een koelkast met vriesvak / koelvriescombinatie;
 - een wasmachine;
 - een gas- of elektrische kookplaat of fornuis;
 - een televisie;
 - een stofzuiger.

om niet verleend, indien:

- a sprake is van een complete woninginrichting als bedoeld in artikel 17 a van deze beleidsregels, of
 - b indien de belanghebbende langer dan drie jaar van een inkomen van maximaal 100% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm heeft moeten rondkomen.
4. In afwijking van het eerste lid van dit artikel wordt de bijzondere bijstand om niet verstrekt zolang de belanghebbende in een traject op grond van de Wet schuldsanering natuurlijke personen zit.

Artikel 17c Hoogte en frequentie bijzondere bijstand

1. De maximale hoogte van de bijzondere bijstand die op grond van dit hoofdstuk wordt verstrekt is opgenomen in de bijlage Financiële richtlijnen.
2. De bijzondere bijstand voor de in artikel 17 b derde lid genoemde duurzame gebruiksgoederen wordt maximaal een keer per tien jaar verstrekt, voor zover de noodzaak voor vervanging aanwezig is.
3. De bijzondere bijstand voor stoffering, verf en behang en voor overige kosten van woninginrichting wordt maximaal een keer per acht jaar verstrekt, voor zover de noodzaak voor vervanging aanwezig is.
4. Bij de beoordeling van de hoogte van het toe te kennen bedrag wordt rekening gehouden met de reserveringsruimte in het inkomen, deze wordt afgetrokken van het toe te kennen bedrag.
5. De reserverings- en aflossingsruimte in het inkomen wordt vastgesteld op 6% per maand van de van toepassing zijnde bijstandsnorm inclusief vakantiegeld.
6. Indien de aanvrager in de periode van 12 maanden voorafgaand aan de aanvraag om bijzondere bijstand een individuele inkomenstoelage heeft ontvangen, wordt deze als draagkracht in aanmerking genomen.

4.6 Kinderopvang op grond van sociaal-medische indicatie

Artikel 18 Doelgroep

De doelgroep voor een vergoeding van de noodzakelijke kosten voor kinderopvang op grond van een sociaal-medische indicatie bestaat uit:

- personen met een lichamelijke, zintuiglijke, verstandelijke of psychische beperking voor wie op advies van een adviesorgaan of middels een verklaring van een behandelaar met voldoende adequate deskundigheid is vastgesteld dat één of meer van deze beperkingen kinderopvang noodzakelijk maken, of;
- personen ten aanzien van wie door het adviesorgaan of een behandelaar met een voldoende adequate deskundigheid is vastgesteld dat kinderopvang in het belang van een goede en gezonde ontwikkeling van het kind noodzakelijk is.

Artikel 19 Te verstrekken gegevens

Bij de aanvraag dienen de volgende gegevens te worden overlegd:

- naam, geboortedatum en BSN-nummer van het kind of de kinderen waarop de aangevraagde tegemoetkoming betrekking heeft;
- een offerte of contract van het kindercentrum of gastouderbureau dat de kinderopvang gaat verzorgen waarin in ieder geval wordt aangegeven: het aantal uren kinderopvang per kind; de kostprijs per uur; de aanvangsdatum van de opvang.

Artikel 20 Periode waarover bijstand wordt verleend

1. De tegemoetkoming wordt voor de duur van de geldigheid van de sociaal/medische indicatie verleend, maximaal vanaf aanvang indicatie tot einde van een kalenderjaar en loopt dus tot en met 31 december.
2. Verlengingen van een tegemoetkomingsperiode kunnen ambtshalve worden beoordeeld en toegekend.
3. In afwijking van het eerste lid kan het dagelijks bestuur de tegemoetkoming voor een andere periode verlenen.
4. Voor inwoners van de gemeenten Goes en Noord-Beveland die een tegemoetkoming kinderopvang op grond van sociaal-medische indicatie hadden vóór 1 januari 2015 die in 2015 doorloopt, geldt een overgangsregeling van tenminste drie maanden, tenzij er een gegronde reden is om de tegemoetkoming vóór afloop van de overgangsperiode van tenminste drie maanden te beëindigen.

Artikel 21 Vaststellen en uitbetalen vergoeding

1. De tegemoetkoming wordt berekend conform de bepalingen van het Besluit Kinderopvangtoeslag en bijlage 1 bij dit besluit.
2. De tegemoetkoming wordt in de vorm van een voorschot uitbetaald na ontvangst van de nota('s) van het kindercentrum.
3. De ouder verstrekt binnen drie maanden na afloop van het kalenderjaar aan het dagelijks bestuur een overzicht van de feitelijke kosten van kinderopvang over deze periode en andere relevante stukken die nodig zijn voor vaststelling.
4. Het dagelijks bestuur stelt de tegemoetkoming binnen acht weken na ontvangst van het overzicht van de kosten definitief vast.
5. De tegemoetkoming wordt overeenkomstig de vaststelling binnen vier weken na de vaststelling betaald, onder verrekening van de betaalde voorschotten.
6. Indien er teveel voorschot is betaald, wordt het meerdere teruggevorderd binnen 6 maanden na ontvangst van de jaaropgave.

5. TOESLAGEN

Artikel 22 Zelfstandig wonende jongeren van 18 tot 21 jaar

1. Bijzondere bijstand voor algemeen noodzakelijke bestaanskosten van zelfstandig wonende jongeren van 18 tot 21 jaar wordt verleend als en voor zover:
 - a. de noodzakelijke kosten van bestaan uitgaan boven de geldende bijstandsnorm en in de hogere bestaanskosten niet kan worden voorzien door het delen van deze kosten met (een) ander(en);
 - b. voor de kosten geen beroep kan worden gedaan op de ouders, omdat:
 - de middelen van de ouders daartoe niet toereikend zijn; of
 - de jongere redelijkerwijs zijn onderhoudsrecht jegens zijn ouders niet te gelde kan maken.
2. De jongere bedoeld in het eerste lid wordt in ieder geval geacht zijn onderhoudsrecht jegens zijn ouders redelijkerwijs niet te gelde te kunnen maken als:
 - a. de ouder(s) is/zijn overleden of in het buitenland woont/wonen;
 - b. de jongere in het kader van de Jeugdwet buiten het gezin is geplaatst;
 - c. de jongere op de ingangsdatum van de bijstandverlening 12 maanden of langer zelfstandig woont;
 - d. er sprake is van een acute crisissituatie, waarin door de minderjarige zelf geen verandering kan worden gebracht. Hiertoe dient een indicatie te worden gegeven door een hulpverlenende instantie.
3. De noodzakelijke kosten van het bestaan van de zelfstandig wonende alleenstaande jongere, danwel alleenstaande ouder van 18 tot 21 jaar, zoals bedoeld in het eerste lid, worden gelijk gesteld aan die van een zelfstandig wonende alleenstaande van 21 jaar en ouder. De bijzondere bijstand wordt vastgesteld op het verschil tussen de hier van toepassing zijnde bedragen en 50% van de bijstandsnorm voor gehuwden.
4. De bijzondere bijstand wordt waar mogelijk op de ouders verhaald.

Artikel 23 Jongeren van 18 tot 21 jaar in een inrichting

1. Aan de alleenstaande van 18 tot 21 jaar die in een inrichting verblijft, kan bijzondere bijstand worden verleend voor zijn persoonlijke uitgaven, voor zover de eigen middelen en die van zijn ouders niet toereikend zijn of van de belanghebbende redelijkerwijs niet kan worden verlangd dat hij voor financiële hulp een beroep op zijn ouders doet.
2. De bijstand als bedoeld in het eerste lid is ten hoogste gelijk aan de bijstandsnorm voor een alleenstaande van 21 jaar of ouder die in een inrichting verblijft.

Artikel 24 Woonkostentoeslag

1. Onder woonkosten in dit artikel wordt verstaan:
 - a. Indien een huurwoning wordt bewoond: de per maand geldende rekenhuur als omschreven in artikel 5 van de Wet op de huurtoeslag;

- b. Indien een eigen woning wordt bewoond: de tot een bedrag per maand omgerekende som van de hypotheekrente, de in verband met het in eigendom hebben van de woning te betalen zakelijke lasten en een naar omstandigheden vast te stellen bedrag voor onderhoud.
2. Woonkostentoeslag voor een huurwoning of gehuurde woonwagen:
 - a. Indien belanghebbende een woning bewoont, waarvan de hoogte van de woonkosten gelet op artikel 13 van de Wet op de huurtoeslag geen belemmering vormt voor toekenning van de huurtoeslag, maar hij door omstandigheden buiten zijn schuld nog geen aanspraak kan maken op deze toeslag, wordt een woonkostentoeslag verstrekt tot de datum waarop de betrokkene wel in aanmerking komt voor huurtoeslag.
 - b. De woonkostentoeslag is gelijk aan het bedrag van de huurtoeslag die belanghebbende gelet op zijn financiële situatie op grond van de Wet op de huurtoeslag voor de woonkosten per maand zou ontvangen.
3. Woonkostentoeslag bij een woning in eigendom:
 - a. Indien belanghebbende een eigen woning bezit, waar hij tevens woont, waarvan de woonkosten minder bedragen dan de in de Wet op de huurtoeslag genoemde maximale huur, wordt een woonkosten toeslag verstrekt.
 - b. De toeslag is gelijk aan het bedrag van de huurtoeslag die belanghebbende op grond van de Wet op de huurtoeslag gelet op zijn financiële situatie voor de woonkosten per maand zou ontvangen.
 - c. Het deel van de (achteraf) te ontvangen belastingteruggaaf dat betrekking heeft op de kosten waarvoor de woonkostentoeslag is verleend, wordt van de belanghebbende teruggevorderd.
4. Woonkostentoeslag voor woonkosten boven de maximale huurprijs kan worden verstrekt voor de duur van maximaal een jaar.
5. Aan de woonkostentoeslag bedoeld in het vierde lid is de voorwaarde verbonden dat de belanghebbende naar vermogen tracht goedkopere woonruimte te vinden (verhuisplicht). Dit wordt jaarlijks gecontroleerd.
6. Als de belanghebbende naar het oordeel van het dagelijks bestuur naar vermogen heeft getracht goedkopere woonruimte te vinden, maar dit niet is gelukt, dan kan de woonkostentoeslag worden verlengd met maximaal een jaar.
7. De verhuisplicht wordt niet opgelegd aan:
 - a. personen met een beperking, als de hoge huur wordt veroorzaakt door voorzieningen die in de woning zijn aangebracht vanwege de beperking;
 - b. personen ouder dan de pensioengerechtigde leeftijd, als een goedkoper redelijk woonalternatief, gelet op medische en sociale omstandigheden, niet voorhanden is;
 - c. aan huishoudens die bestaan uit 8 personen of meer;
 - d. aan zelfstandigen die gedurende korte tijd een beroep doen op het Besluit bijstandsverlening zelfstandigen. De verhuisplicht geldt wel voor zelfstandigen die hun bedrijf beëindigen.

6. BIJSTAND EN SCHULDEN

Artikel 25 Borgstelling

1. Bijzondere bijstand voor schulden is op grond van artikel 13, eerste lid sub g van de Participatiewet, in combinatie met artikel 49 van de Participatiewet mogelijk, voor zover vermeld in dit artikel.
2. Bijzondere bijstand voor schulden, in de vorm van een borgstelling, wordt slechts verleend als
 - deze gericht is op kredietverstrekking door de Kredietbank ter sanering van de gehele schuldsituatie én
 - er perspectief bestaat op een hanteerbare schuldsituatie, waarbij aandacht wordt besteed aan (maatschappelijke) begeleiding én
 - de weigering van die bijstand een directe bedreiging voor de bestaansvoorziening van de belanghebbende zou opleveren.

Aan de bijstandverlening kan de voorwaarde worden verbonden om mee te werken aan een budgetteringsmaatregel.

7. SLOTBEPALINGEN

Artikel 26 Uitvoeringsregels

Het dagelijks bestuur kan ter nadere uitvoering van deze beleidsregels uitvoeringsregels opstellen.

Artikel 27 Indexering

De bedragen, zoals genoemd in de bijlage gemeentelijke Financiële Uitvoeringsrichtlijnen bij deze beleidsregels, worden jaarlijks geïndexeerd met de Schulinc index.

Artikel 28 Afwijking

In alle gevallen waarin deze beleidsregels niet voorzien of toepassing daarvan niet overeenkomt met de bedoeling van deze regels, beslist het dagelijks bestuur.

Artikel 29 Citeertitel en inwerkingtreding

1. Deze beleidsregels treden in werking per 1 januari 2015 en worden aangehaald als 'Beleidsregels Bijzondere Bijstand afdeling Werk, Inkomen en Zorg GR De Bevelanden'.

Vastgesteld door het dagelijks bestuur van de gemeenschappelijke regeling Samenwerking de Bevelanden in zijn openbare vergadering van 23 februari 2015.

de secretaris,
mr. F.L.A.R. Marquinie MBA

de voorzitter,
mr. L.J. Verhulst

ALGEMENE TOELICHTING

Vooruitlopend op de vaststelling van de beleidsregels Bijzondere Bijstand is de notitie Minimabeleid Bevelandse gemeenten door de colleges van deze gemeenten vastgesteld en ter kennisname aan de gemeenteraden voorgelegd. De notitie geeft een overzicht van de belangrijkste verschillen in beleid van de van de vijf Bevelandse gemeenten. Voor de uitvoering door de afdeling WIZ is het niet efficiënt aparte beleidsregels in stand te houden. Daarom is het beleid geharmoniseerd. Deze beleidsregels zijn dan ook van toepassing op alle Bevelandse gemeenten.

Een andere belangrijke reden voor het opstellen van de notitie was dat het huidige beleid van de gemeenten niet aansluit bij de opdracht die is vastgelegd in het Visiedocument van de afdeling WIZ. Hierin staat dat burgers die zich tot de afdeling WIZ wenden voor werk, inkomen of zorg, in de eerste plaats worden aangesproken op hun eigen verantwoordelijkheid.

Dit heeft geleid tot de volgende visie op het minimabeleid voor de afdeling WIZ:

‘Eigen verantwoordelijkheid en mogelijkheden - waar mogelijk optimaal benutten - en ondersteunen waar dat nodig is’.

Dit betekent dat het beleid ‘gekanteld’ wordt. De term ‘kantelen’ is in 2008 door de Vereniging Nederlandse Gemeenten (VNG) geïntroduceerd in de Wmo.

Een gekantelde manier van werken vraagt een nieuwe benadering van gemeenten én burgers. Meer tijd nemen voor het eerste gesprek met de burger bijvoorbeeld en afstappen van de standaard verstrekkingen. De nadruk gaat veranderen van ‘waar is recht op?’ in ‘wat is nodig en hoe of wat kan de cliënt of zijn netwerk daar zelf aan bijdragen?’. In elk gesprek staan eigen verantwoordelijkheid en zelfredzaamheid centraal.

De kanteling kan overigens niet bij alle soorten kosten toegepast worden. Voorbeelden zijn de woonkostentoeslag die eigenaren van eigen woningen kunnen ontvangen of de toeslag voor zelfstandig wonende jongeren tussen 18 en 21 jaar.

De in hoofdstuk 1 genoemde uitgangspunten vormen ‘het spoorboekje’ bij de invoering van de kanteling voor deze beleidsregels. Hierin is uitvoerig beschreven welke stappen worden doorlopen bij de ‘gekantelde’ beoordeling van een aanvraag om bijzondere bijstand.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

2. ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1 Begripsbepalingen

Voor de begripsbepalingen wordt zoveel mogelijk aangesloten bij de in de wet genoemde begrippen. Begrippen die in de participatiewet voorkomen en zijn gedefinieerd hebben in deze beleidsregels dezelfde betekenis. Ten aanzien van een aantal andere begrippen is in deze beleidsregels een definitie gegeven.

De gemeenten Reimerswaal en Borsele hebben de schuldhulpverlening uitbesteed aan de Kredietbank West-Brabant. De gemeenten Goes, Noord-Beveland en Kapelle werken samen met de Kredietbank Goes. In de beleidsregels vallen beide kredietbanken onder het begrip “Kredietbank” tenzij in de beleidsregels uitdrukkelijk anders is bepaald.

Artikel 2 Maatwerk en vorm bijstand

Artikel 2 lid 1 tot en met 3

Zoals in de uitgangspunten in hoofdstuk 1 is vastgelegd, gaan we uit van de eigen verantwoordelijkheid van de belanghebbende om, eventueel met hulp en ondersteuning vanuit de omgeving of welzijnswerk, het probleem zelf op te lossen.

De verlening van bijzondere bijstand is geen vanzelfsprekendheid. Verwacht mag worden dat de persoon zelf inspanningen verricht om de behoefte aan bijzondere bijstand te verminderen, of geheel onnodig te maken. De mate waarin iemand zichzelf kan redden wordt meegenomen in de overwegingen op de aanvraag.

Bij eigen verantwoordelijkheid kan gedacht worden aan het kiezen voor een goede (aanvullende) zorgverzekering. Hiermee kan men voorkomen dat men plotseling met hoge kosten geconfronteerd wordt.

Artikel 2 lid 4

Het maatwerkprincipe houdt in dat de bijstand en de daaraan verbonden verplichtingen moeten worden afgestemd op de omstandigheden, mogelijkheden en middelen van de belanghebbende(n) (maatwerk). Het kan dus voorkomen dat de algemene richtlijnen moeten wijken voor individualisering als de omstandigheden, mogelijkheden en middelen van persoon en/of gezin daartoe aanleiding geven.

Artikel 2 lid 5

In dit artikel is vastgelegd in welke gevallen de bijzondere bijstand in de vorm van een geldlening wordt verstrekt. Hierbij is aangesloten bij het bepaalde in artikel 48, tweede lid en artikel 51 van de Participatiewet.

Artikel 2 lid 6

Op grond van dit artikel wordt periodieke bijzondere bijstand voor de duur van maximaal 12 maanden toegekend. Na afloop van die periode wordt de noodzaak tot voortzetting van de bijstandsverlening opnieuw beoordeeld en wordt de draagkracht opnieuw berekend.

Artikel 2 lid 7

Artikel 50 van de Participatiewet spreekt niet over verlening van bijzondere bijstand in de vorm van een geldlening. Het tweede lid van artikel 50 van de Participatiewet duidt uitsluitend op verlening van algemene bijstand. Er van uitgaande dat er op het gebied van verlening van bijzondere bijstand in de vorm van een geldlening gemeentelijke beleidsvrijheid bestaat, wordt voor de bijzondere bijstand dezelfde systematiek gekozen. Dit betekent dat wanneer er recht bestaat op bijstand als bedoeld in artikel 50, eerste lid, van de Participatiewet en deze bijzondere bijstand bedraagt meer dan eenmaal de netto bijstandsnorm voor gehuwden (te rekenen vanaf de datum aanvraag), deze bijzondere bijstand wordt verleend in de vorm van een geldlening.

Artikel 2 lid 8

Hoofddregel is dat in beginsel geen bijstand wordt verleend ter gedeeltelijke of volledige aflossing van een schuldenlast. De kosten die de afbetaling van schulden betreffen, kunnen in het algemeen niet worden aangemerkt als noodzakelijke bestaanskosten. De overheid biedt via de Participatiewet iedere burger immers de zekerheid van toereikende middelen om in het noodzakelijke te voorzien en neemt daarmee de noodzaak weg tot het maken van schulden louter om in de noodzakelijke bestaanskosten te kunnen voorzien.

Artikel 3 Moment van aanvraag

Artikel 3 lid 1

Artikel 44 lid 1 Participatiewet verbiedt bijstandsverlening tegen een eerdere datum dan de datum waarop belanghebbende zich heeft gemeld voor de aanvraag. Uitgangspunt is daarom dat kosten die zijn gemaakt voordat de aanvraag is ingediend, niet voor bijzondere bijstand in aanmerking komen. Volgens de Centrale Raad van Beroep wordt het tijdstip waarop de kosten gemaakt zijn, niet bepaald door de facturatedatum (het tijdstip waarop de rekening gepresenteerd wordt) maar door het tijdstip waarop de kosten zijn opgekomen. Dat is het moment waarop de belanghebbende bijvoorbeeld een bestelling plaatst waarmee er een betalingsverplichting tegenover een leverancier ontstaat.

Artikel 3 lid 2

Een strikte uitleg van het verbod op bijstand met terugwerkende kracht kan leiden tot administratieve lastenverzwaring omdat een belanghebbende dan voor elke afzonderlijke kostenpost een aanvraag moet indienen. Ook als het kleine kostenposten betreft die bijvoorbeeld het drempelbedrag niet overschrijden. Daarom is in dit lid bepaald dat het is toegestaan om maximaal zes maanden te wachten met het indienen van een aanvraag om bijzondere bijstand voor meerdere geringe kostenposten, voor zover deze kosten in totaal niet meer bedragen dan het drempelbedrag genoemd in artikel 35 lid 2 van de Participatiewet en de noodzaak van de kosten nog kan worden vastgesteld.

Artikel 4 Uitbetaling

Om uniformiteit te bewaren is in dit artikel beschreven op welke wijze tot betaling overgegaan kan worden. Uitbetaling vindt plaats nadat de betalingsbewijzen of offertes zijn overlegd. Indien op basis van een offerte wordt betaald, dient de belanghebbende de rekening binnen vier weken in te leveren. Als het gaat om hoge bedragen kan het voorschieten van de kosten een probleem opleveren. In die gevallen kan de bijzondere bijstand rechtstreeks aan de leverancier worden betaald op basis van een pro-forma rekening.

3. CATEGORIALE BIJSTAND COLLECTIEVE ZORGVERZEKERING

Artikel 5 lid 1

De doelgroep voor de CZM bestaat uit personen met een inkomen tot 130% van de toepasselijke bijstandsnorm en een bescheiden vermogen. Het vermogen in de eigen woning telt niet mee voor de beoordeling van het recht op deelname.

De kostendelersnorm wordt niet toegepast bij de CZM. Bijzondere kosten zijn persoonsgebonden, dat geldt ook voor de kosten van een zorgverzekering. Het feit dat men met meer mensen in een woning woont, doet hieraan niets af. De wetgever heeft met de invoering van de kostendelersnorm beoogd dat er financiële voordelen zijn bij het delen van kosten binnen een huishouden. Ook moet het lonend blijven om op zoek te gaan naar werk. Bij bijzondere bijstand spelen deze overwegingen geen rol. Immers ook niet uitkeringsgerechtigden kunnen deelnemen aan de CZM.

Artikel 5 lid 2

Personen met een inkomen boven de inkomensgrens behoren niet tot de doelgroep. Er zijn echter situaties waarbij een belanghebbende weliswaar een inkomen boven de inkomensgrens heeft, maar wiens besteedbaar inkomen als gevolg van een wettelijke of minnelijke schuldregeling onder de inkomensgrens komt. In die gevallen wordt uitgegaan van het besteedbare inkomen waarover de belanghebbende daadwerkelijk kan beschikken.

Artikel 5 lid 3

De premie wordt jaarlijks voor de basis- en aanvullende verzekering wordt jaarlijks door de CZ vastgesteld. Inwoners uit de gemeenten Borsele, Goes, Noord-Beveland en Reimerswaal ontvangen een tegemoetkoming van 50% van de premie voor de aanvullende verzekering inclusief module eigen bijdragen Wmo/Wlz, inwoners uit de gemeente Kapelle ontvangen een tegemoetkoming van 100% van deze regeling.

Artikel 5 lid 4

Voor het recht op bijzondere bijstand geldt dat er geen passende en toereikende voorliggende voorziening aanwezig is voor de gemaakte kosten (artikel 15 Participatiewet). Voor wat betreft medische kosten geldt de CZM als een passende en toereikende voorliggende voorziening. Iedereen met een minimuminkomen en bescheiden vermogen heeft de mogelijkheid om zich via de CZM

aanvullend te verzekeren voor medische kosten. Er wordt dan ook geen bijzondere bijstand verstrekt voor deze kosten.

Artikel 5 lid 6

Dit lid behoeft geen nadere toelichting.

4. INDIVIDUELE VERSTREKKINGEN

4.1 Algemeen

Artikel 6 Vaststellen hoogte vergoeding

Artikel 6 lid 1

Het college heeft een lijst samengesteld met daarop kosten welke in ieder geval als noodzakelijke kosten kunnen worden beschouwd: de gemeentelijke Financiële Uitvoeringsrichtlijnen. Voor deze kosten geldt een maximale vergoeding. De vergoedingen zijn onder andere tot stand gekomen met behulp van de Prijzengids uitgegeven door het NIBUD.

Artikel 6 lid 2

Voor de bepaling van de verstrekking van bijzondere bijstand wordt als uitgangspunt 70% van de NIBUD-richtlijnen genomen. Incidenteel kan het voorkomen dat de gemeente afwijkt van de NIBUD-normen, vanwege bijvoorbeeld het ontbreken van een totaalbedrag (begraveniskosten, inrichting babykamer), of omdat de NIBUD-norm niet passend wordt geacht.

Artikel 6 lid 3

Een besparing van kosten die algemeen gebruikelijk zijn, wordt op de bijzondere bijstand in mindering gebracht.

Artikel 7 Draagkracht

Artikel 7 lid 1

Indien een aanvrager de beschikking heeft over een netto inkomen dat meer bedraagt dan de voor hem van toepassing zijnde bijstandsnorm, kan het deel van het inkomen boven de bijstandsnorm, de zogenaamde draagkracht, geheel of gedeeltelijk worden aangewend voor eventuele bijzondere kosten. Bij de bepaling van de van toepassing zijnde bijstandsnorm zijn de paragrafen 3.2 en 3.3 van de Participatiewet, alsmede de gemeentelijke Verordening toeslagen en verlagingen¹ van toepassing. Bedraagt het inkomen meer dan de toepasselijke bijstandsnorm, dan wordt 35% van dat inkomen als draagkracht in aanmerking genomen.

Artikel 7 lid 2

¹ Het betreft de verordening toeslagen en verlagingen van de afzonderlijke gemeenten Borsele, Goes, Kapelle, Noord-Beveland en Reimerswaal die nog tot 1 juli 2015 van toepassing is vanwege het overgangsrecht van de kostendelersnorm.

Het vermogen van de aanvrager wordt ten volle als financiële draagkracht aangemerkt voor zover dat hoger is dan de vermogensgrens genoemd in artikel 34 van de Participatiewet. Met betrekking tot het vermogen, gebonden in de door de belanghebbende of zijn gezin in eigendom bewoonde woning met bijbehorend erf, zijn de regels van de Participatiewet van overeenkomstige toepassing. Het vermogen wordt vastgesteld in overeenstemming met artikel 34 van de Participatiewet.

Artikel 7 lid 3

Als het vermogen toe is genomen tijdens de bijstandperiode door opgebouwde spaargelden, moet bij de vaststelling van de draagkracht rekening worden gehouden met dit hogere vermogen.

Artikel 7 lid 4

Het inkomen kan worden verminderd in verband met buitengewone uitgaven. Er kan slechts van buitengewone uitgaven sprake zijn voor zover voor die uitgaven geen tegemoetkoming wordt verleend. Als buitengewone uitgaven die van invloed zijn op het inkomen (voordat een draagkrachtpercentage wordt toegepast), worden de volgende kosten aangemerkt:

- de ten laste van de aanvrager blijvende woonkosten, voor zover deze in verhouding tot het inkomen van de ingevolge deze verordening in aanmerking te nemen draagkracht, een te zware last vormen;
- de ten laste van de aanvrager blijvende noodzakelijke extra uitgaven in verband met de uitoefening van het beroep of bedrijf;
- de betalingen voor levensonderhoud ten behoeve van de niet in gezinsverband van de aanvrager levende echtgenoot en/of kinderen tot 21 jaar, alsmede ten behoeve van de gewezen echtgenoot;
- de ten laste van de aanvrager blijvende kosten in verband met studie of opleiding van zijn kind(eren).

Artikel 7 lid 5

Bij een belanghebbende ten aanzien van wie een schuldsaneringsregeling op grond van de Wsnp is uitgesproken, geldt dat het college enkel de draagkracht kan berekenen over middelen waarover belanghebbende daadwerkelijk de beschikking heeft (zie CRvB 01-02-2005, nr. 02/93 NABW). De CRvB neemt hierbij als uitgangspunt dat dit slechts de middelen betreft die op de voet van artikel 295 lid 2 Fw buiten de boedel worden gelaten. Aangezien dit in de praktijk neerkomt op 90% van de bijstandsnorm, betekent dit dat er in het algemeen geen draagkracht zal kunnen bestaan bij een belanghebbende ten aanzien van wie een schuldsaneringsregeling op grond van de Wsnp van toepassing is. In voorkomende gevallen heeft het college de mogelijkheid om aan belanghebbende verplichtingen op te leggen om de bewindvoerder tot een grotere vrijlating van inkomsten te bewegen of anderszins stappen te ondernemen die dat kunnen bewerkstelligen (zie Rechtbank Roermond 05-12-2008, nr. AWB 08/50). Dit is in ieder geval van toepassing bij kosten van beschermingsbewindvoering en budgetbeheer. Zie hiervoor artikel 11 lid 1 sub g en h.

Voor overige schuldregelingen – de minnelijke trajecten – geldt dat altijd een draagkrachtberekening moet worden gemaakt. Hierbij moet worden uitgegaan van het inkomen dat iemand normaal gesproken ontvangt als er geen schuldregeling zou zijn geweest. Als belanghebbende op grond van de aanwezige draagkracht geen recht heeft op bijzondere bijstand, dan kan de rechter-commissaris een correctie toestaan in het nominale bedrag, als de kosten noodzakelijk worden geacht.

Artikel 8 Vaststellen maandinkomen

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 9 Draagkrachtpercentages

Artikel 9 lid 1, 2 en 3

Als het netto inkomen van de aanvrager meer bedraagt dan de van toepassing zijnde bijstandsnorm, wordt de aanvrager geacht over draagkracht te beschikken om zelf in noodzakelijke kosten van het bestaan te voorzien. Om mensen met een laag inkomen tegemoet te komen als zij te maken hebben met bijzondere en noodzakelijke kosten, is besloten om 35% van het meerdere inkomen boven de bijstandsnorm als draagkracht aan te merken.

Artikel 9 lid 4

Voor een aantal kostensoorten wordt de volledige draagkracht gebruikt. Het gaat hier om kostensoorten die weliswaar worden verstrekt als bijzondere bijstand, maar die naar hun aard horen tot de algemene noodzakelijke kosten van het bestaan of te maken hebben met het betalen van de algemene noodzakelijke kosten van het bestaan. Het gaat om de volgende kostensoorten:

- woonlasten die niet uit de norm kunnen worden betaald;
- aanschaf van noodzakelijke duurzame gebruiksgoederen;
- kosten van budgetbeheer, bewindvoering en curatele.

Artikel 10 Draagkrachtperiode

Artikel 10 lid 1

Het college bepaalt het begin en de duur van de periode waarover het vermogen en het inkomen in aanmerking worden genomen.

De draagkracht uit het inkomen wordt in beginsel vastgesteld voor een periode van 12 maanden, vanaf de eerste dag van de maand waarin de bijstandsaanvraag wordt ingediend. De draagkracht kan over een afwijkende periode dan hiervoor genoemd worden vastgesteld als hiervoor aanleiding is. Indien binnen de vastgestelde periode van 12 maanden een nieuwe bijstandsaanvraag wordt ingediend, blijft de reeds eerder vastgestelde draagkracht voor die periode gelden.

Artikel 10 lid 2

Omdat het inkomen van de aanvrager die pensioengerechtigd is veelal niet zal wijzigen, is besloten om in deze gevallen een draagkrachtperiode te hanteren van 3 jaar. Echter ten alle tijden geldt lid 5

van dit artikel zodat bij wijzigingen in het inkomen of het vermogen tijdens de draagkrachtperiode, de draagkracht opnieuw moet worden vastgesteld.

Artikel 10 lid 3 en 4

Deze behoeven geen nadere toelichting.

Artikel 10 lid 5

In het belang van de rechtszekerheid en de uitvoeringspraktijk geldt als uitgangspunt dat de draagkracht binnen de vastgestelde draagkrachtperiode in beginsel voor die periode definitief is. Met andere woorden: een eenmaal vastgestelde draagkracht wordt in beginsel niet meer aangepast. Als zich echter in de loop van de vastgestelde draagkrachtperiode ontwikkelingen voordoen die van zodanig belangrijke aard zijn, dat hieraan niet kan worden voorbijgegaan (bijvoorbeeld het wegvallen of het ontstaan van inkomstenbronnen) kan tussentijdse herziening plaatsvinden voor het resterende deel van de draagkrachtperiode. In ieder geval zal een wijziging van de draagkracht worden vastgesteld wanneer de klant wordt geconfronteerd met een inkomens- of vermogenswijziging van 10% of meer.

4.2 Kosten van bijzondere sociale en financiële omstandigheden

Artikel 11 Kosten van bijzondere sociale en financiële omstandigheden

Artikel 11 sub a Kosten van een begrafenis of crematie

De kosten van een uitvaart behoren tot de passiva van de nalatenschap en komen voor rekening van de erfgenamen. Het is niet noodzakelijk voor de eigen begrafenis middelen te reserveren. De kosten komen in principe altijd ten laste van de nabestaanden van de overledene, voor zover de kosten niet uit de nalatenschap kunnen worden bestreden en niet door een verzekering of op een andere manier kunnen worden gedekt. Voor die kosten kan op individuele basis naar rato van het aantal nabestaanden bijzondere bijstand aangevraagd worden. Bijvoorbeeld: Als de overledene drie kinderen had, dient elk kind 1/3 van de kosten te betalen. Elk kind kan afzonderlijk, in de gemeente waar hij/zij woont een aanvraag om bijstand voor zijn/haar deel indienen.

Als de nabestaande géén opdracht heeft gegeven tot de uitvaart én afstand heeft gedaan van de nalatenschap is hij/zij ook niet aansprakelijk voor de uitvaartkosten. Als de nabestaande wél opdracht heeft gegeven tot de uitvaart op grond van "dringende verplichting van moraal en fatsoen" (Burgerlijk Wetboek), maar de nalatenschap heeft verworpen, dan is hij/zij wel aansprakelijk voor de kosten van de uitvaart.

Onderzocht moet worden of de kosten evenredig kunnen worden voldaan door meerdere nabestaanden. Geen bijstand wordt verleend voor begrafenis- of crematiekosten in het buitenland. Ook wordt geen bijstand verleend voor reiskosten naar het buitenland om een begrafenis of crematie bij te wonen of voor de kosten die gepaard gaan met het vervoer van de overledene naar het buitenland (op grond van het territorialiteitsbeginsel).

Voorliggende voorziening: levens-, overlijdens- of begrafenis/crematieverzekering, speciaal voor dit doel gereserveerd geld op bankrekening, alle middelen uit de nalatenschap.

Als noodzakelijke kosten voor een begrafenis of crematie in Nederland worden aangemerkt:

- Akte van overlijden
- Basistarief van de uitvaartverzorger
- Overbrengen van de overledene naar het rouwcentrum
- Laatste verzorging overledene
- Een eenvoudige kist
- Opbaren in het rouwcentrum inclusief condoleancebezoek
- Rouwauto + 1 volgauto
- Gebruik condoleanceruimte
- Draggers
- *In het geval van een begrafenis:* de grafrechten van een algemeen graf voor 10 jaar
- *In het geval van een crematie:* de crematiedienst in aula crematorium

In de gemeentelijke Financiële Uitvoeringsrichtlijnen zijn de maximale bedragen opgenomen voor een begrafenis of crematie. Deze zijn gebaseerd op informatie van www.uitvaart.nl.

Artikel 11 sub b Kosten van noodzakelijk verhuizen

De kosten van verhuizen behoren tot de incidenteel voorkomende algemene kosten van het bestaan die men in principe moet voldoen uit het inkomen op bijstandsniveau door hiervoor te reserveren of een lening af te sluiten. We beschouwen de kosten van een verhuizing als noodzakelijk als de verhuizing zelf noodzakelijk is op medische, sociale en/of financiële gronden en deze niet voorzienbaar was.

Allereerst dient beoordeeld te worden of aanspraak kan worden gemaakt op een verhuiskostenvergoeding op grond van de Wmo. Als dat niet het geval is, wordt de noodzaak voor bijzondere bijstand aan de hand van de volgende vragen beoordeeld.

Is er sprake van bijzondere omstandigheden?

Voorbeelden van medische, sociale en/of financiële gronden zijn:

- de huidige woning kan niet langer bewoond worden vanwege een aandoening aan de luchtwegen (medisch);
- de huidige woning kan vanwege bedreiging door de ex-partner niet langer bewoond worden (sociaal);
- de huidige woning is (veel) te duur (financieel);
- de woning moet op grond van een echtscheiding worden verlaten omdat deze aan de ex-partner is toebedeeld.

Er is geen sprake van een noodzakelijke verhuizing als deze te voorzien was, bijvoorbeeld de persoon op hoge(re) leeftijd die naar een aanleunwoningwoning verhuist. In dergelijke gevallen wordt men geacht voor deze kosten te reserveren.

Uitgangspunt is dat de verhuizing zo goedkoop mogelijk wordt uitgevoerd door de aanvrager zelf, eventueel met behulp van mensen uit zijn eigen netwerk. Als binnen het netwerk geen transportmiddel beschikbaar is, worden de kosten voor het huren van een bestelwagen of boedelbak als noodzakelijke kosten aangemerkt. De huur- en brandstofkosten komen voor bijzondere bijstand in aanmerking.

De kosten van een professionele verhuizer worden slechts vergoed als de aanvrager de verhuizing zelf niet kan uitvoeren en hij hiervoor geen beroep kan doen op zijn netwerk. In dat geval moet de belanghebbende drie offertes overleggen om de goedkoopst adequate voorziening te vinden.

Artikel 11 sub c Dubbele woonkosten huur als gevolg van noodzakelijk verhuizen

De huur voor huurwoningen moet bijna altijd vooraf worden betaald. Bij een verhuizing is meestal sprake van een maand overlapping van huur voor de oude woning en huur voor de nieuwe woning. In principe behoren de betaling van eerste huurlasten voor de nieuwe woning tot de algemene kosten van bestaan waarin een belanghebbende moet voorzien door reservering vooraf of gespreide betaling.

In de praktijk zijn er echter een aantal situaties aan te wijzen waarin een belanghebbende niet geacht kan worden in staat te zijn geweest om voor deze kosten te reserveren en dit ook niet verwijtbaar is.

Het gaat dan vooral om **vergunninghouders** die na een verblijf in een AZC reguliere huisvesting krijgen, personen die na een echtscheiding de echtelijke woning hebben moeten verlaten of personen van wie het college heeft vastgesteld dat sprake is van een noodzakelijke verhuizing. In die gevallen is strikte toepassing van het voorgaande niet redelijk is. In deze en vergelijkbare gevallen kan bijstand worden verstrekt voor genoemde kosten. De bijzondere bijstand wordt om niet verstrekt.

Als een waarborgsom vereist is kan hiervoor bijzondere bijstand in de vorm van een lening worden verstrekt.

De huurtoeslag kent geen dubbele toeslag bij verhuizing. Bij een verhuizing wordt maar voor één maand huurtoeslag verstrekt, terwijl men dan twee keer huur moet betalen. De huurtoeslag moet worden toegerekend aan de vorige woning en kan niet in mindering worden gebracht op de bijzondere bijstand voor de eerste huur voor de nieuwe woning.

Bij de eerste huisvesting van een vergunninghouder wordt bijzondere bijstand verstrekt voor de eerste gebroken maand en de daarop volgende volle maand huur. Hoewel over de eerste volle maand huur wel aanspraak op huurtoeslag bestaat, wordt deze niet in mindering gebracht op de bijzondere bijstand, hiermee wordt voorkomen dat de vergunninghouder een beroep moet doen op een overbruggingsuitkering'.

Artikel 11 sub d Reiskosten in Nederland

Reiskosten zijn algemene kosten van bestaan. Belanghebbenden worden geacht uit een inkomen ter hoogte van de bijstandsnorm de vervoerskosten te kunnen voldoen om in aanvaardbare mate deel te kunnen nemen aan het leven van alledag en sociale contacten te onderhouden. Slechts als er sprake is van bijzondere omstandigheden kan voor reiskosten die binnen Nederland gemaakt worden (artikel 11 lid 1 Participatiewet, territorialiteitsbeginsel) bijzondere bijstand verleend worden. Toepassing van de gemeentelijke beoordelingssystematiek is bij deze kosten belangrijk (het Kantelingsprincipe).

De volgende soorten reiskosten komen voor vergoeding in aanmerking:

Ziekenbezoek

Incidentele reiskosten in verband met bezoek van een ziek familielid dienen in beginsel te worden bestreden uit een inkomen op bijstandsniveau (CRvB 17-05-2005, nrs. 04/1233 NABW e.a.). Als er sprake is van een langdurige opname, komen de reiskosten in aanmerking voor bijzondere bijstandsverlening. Van een langdurige opname is sprake als de opname langer dan 2 weken duurt.

De bijstand wordt verstrekt voor maximaal 2 keer per week en voor maximaal 2 personen op basis van het reizen per openbaar vervoer, 2^e klas, dan wel bij eigen vervoer tegen een kilometervergoeding op basis van de onbelaste vergoeding van de belastingdienst en de kortste route. Er geldt een minimale enkele reisafstand van 10 kilometer.

Een vergoeding van een ziektekostenverzekeraar geldt als voorliggende voorziening.

Voor de reiskosten in verband met een *eigen medische behandeling* kan geen bijzondere bijstand worden verleend wegens een passende en toereikende voorliggende voorziening (artikel 15 lid 1 Participatiewet). In een aantal gevallen bestaat recht op een vergoeding van de ziektekostenverzekeraar op grond van het Besluit zorgverzekering:

- als de verzekerde nierdialyses moet ondergaan;
- als de verzekerde oncologische behandelingen met chemotherapie of radiotherapie moet ondergaan;
- als de verzekerde zich uitsluitend met een rolstoel kan verplaatsen;
- als het gezichtsvermogen van de verzekerde zodanig is beperkt dat hij zich niet zonder begeleiding kan verplaatsen.

Voor andere gevallen dient belanghebbende een beroep te doen op de hardheidsclausule van de zorgverzekering. Of een beroep kan worden gedaan op de hardheidsclausule is als volgt te berekenen: aantal aaneengesloten maanden (maximaal 12) dat vervoer noodzakelijk is x het aantal keren per week x het aantal kilometers enkele reis. Als de uitkomst groter of gelijk is aan 250 kan een beroep op de hardheidsclausule worden gedaan.

Bezoek uit huis geplaatste kinderen

Reiskosten voor bezoek **van** uit huis geplaatste kinderen **aan** hun familie moeten worden voldaan uit de pleegvergoeding die de pleegouders of de instelling hiervoor ontvangen. Reiskosten voor bezoek **aan** een uit huis geplaatst kind door de ouder(s) komen wel voor bijzondere bijstand in aanmerking.

De bijzondere bijstand wordt vastgesteld aan de hand van de bezoeksregeling die is opgesteld door de Raad voor de Kinderbescherming of door de instelling waar het kind verblijft met een frequentie van maximaal 2 per week. De bijstand wordt verstrekt voor maximaal 2 personen op basis van het reizen per openbaar vervoer, 2^e klas, dan wel bij eigen vervoer tegen een kilometervergoeding op basis van de onbelaste vergoeding van de belastingdienst en de kortste route. Er geldt een minimale enkele reisafstand van 10 kilometer.

Bezoek gedetineerd gezinslid

Onder een gedetineerde wordt verstaan diegene die in afwachting van een berechting of na een veroordeling verblijft in een penitentiaire inrichting. Ook plaatsing in een justitiële jeugdinstelling wordt gezien als een vorm van detentie.

Voor het bezoeken van een gedetineerde kan met een frequentie van maximaal 1 keer per twee weken bijzondere bijstand worden verleend voor maximaal 2 personen op basis van het reizen per openbaar vervoer, 2^e klas, dan wel bij eigen vervoer tegen een kilometervergoeding op basis van de onbelaste vergoeding van de belastingdienst en de kortste route. Er geldt een minimale enkele reisafstand van 10 kilometer.

Om voor bijstand in aanmerking te komen, dient aan beide navolgende voorwaarden te worden voldaan:

- de gedetineerde is de partner dan wel een bloed- of aanverwant tot en met de 2e graad en behoort tot aan de detentie tot het gezin van belanghebbende;
- de gedetineerde verblijft in een gesloten inrichting binnen Nederland en heeft geen recht op verlof.

Artikel 11 sub e Eigen bijdrage in de kosten van rechtshulp en/of rechtsbijstand

Er bestaat recht op bijzondere bijstand voor de kosten van de eigen bijdrage voor rechtsbijstand indien deze kosten noodzakelijk zijn. De noodzakelijkheid wordt aangenomen als er een advocaat is toegevoegd op grond van de Wet op de rechtsbijstand. Omgekeerd geldt dat, indien het verzoek om toevoeging van een advocaat door de Raad voor de Rechtsbijstand is afgewezen, de procedure in beginsel niet noodzakelijk is.

Wanneer aan een belanghebbende een toevoeging is verleend, is verder van belang of belanghebbende aanspraak maakt op verlaging van de eigen bijdrage. De eigen bijdrage wordt verlaagd wanneer een belanghebbende, voordat hij een advocaat raadpleegt, eerst (gratis) rechtshulp vraagt aan het Juridisch Loket. Om voor de verlaging in aanmerking te komen is vereist dat het Juridisch Loket belanghebbende in persoon rechtshulp heeft verleend en dit heeft geleid tot een

diagnosedocument. Het Besluit eigen bijdrage rechtsbijstand voorziet overigens in uitzonderingen op het systeem dat eerst het Juridisch Loket moet worden geraadpleegd om de eigen bijdrage te verlagen.

Wanneer een belanghebbende niet eerst rechtshulp vraagt aan het Juridisch Loket en als gevolg daarvan wordt geconfronteerd met een hogere eigen bijdrage, dan kan de bijzondere bijstand worden afgestemd wegens tekortschietend besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan. Deze verlaging wordt toegepast op grond van de Handhavings- en afstemmingsverordening Participatiewet 2015.

Een beroep op de rechtsbijstandsverzekering van een belanghebbende kan een voorliggende voorziening zijn.

Artikel 11 sub f Vaste woonlasten tijdens verblijf in een Wlz-instelling

Wlz-instellingen zijn instellingen waar iemand (tijdelijk) woont en zorg krijgt op grond van de Wet langdurige zorg (Wlz). Dit zijn onder andere verpleeghuizen en verzorgingshuizen, (psychiatrische) ziekenhuizen en instellingen voor gehandicapten. Als iemand tijdelijk wordt opgenomen in een dergelijke instelling, kan bijzondere bijstand worden verleend voor de doorbetaling van de vaste woonlasten. Hieronder wordt ook verstaan de gedwongen opname op grond van de Wet bijzondere opnemingen in psychiatrische ziekenhuizen (BOPZ). Bijzondere bijstand voor het aanhouden van de woning aan gedetineerden is niet mogelijk (artikel 13 lid 1 onderdeel a Participatiewet).

Aansluiting moet worden gezocht bij de omzetting van de algemene bijstandsnorm naar een zak- en kleedgeldnorm. Pas vanaf het moment dat de zak- en kleedgeldnorm geldt, kan gesteld worden dat de norm niet voldoet om de woonlasten te betalen. Steeds moet bezien worden of het aanhouden van de eigen woning noodzakelijk is. Als richtlijn geldt een periode van maximaal zes maanden.

Voor vergoeding komen in aanmerking:

- indien een huurwoning wordt bewoond: de op de aanvangsdatum van het lopende huursubsidietijdvak per maand geldende huurprijs als omschreven in artikel 1 van de Beschikking individuele huursubsidie (in plaats hiervan kan men ook lezen: de Wet op de huurtoeslag);
- indien een eigen woning wordt bewoond: de tot een bedrag per maand omgerekende som van de verschuldigde hypotheekrente, de in verband met het in eigendom hebben van de woning te betalen zakelijke lasten en een naar de omstandigheden vast te stellen bedrag voor onderhoud;
- voorschotnota's voor energie tot maximaal het bedrag dat in overleg met het energiebedrijf als nieuw voorschot wordt vastgesteld;
- nutsvoorzieningen;
- onroerend goedbelasting;

- verzekeringen zoals inboedelverzekering;
- abonnementen van bijvoorbeeld telefoon en kabeltelevisie.

Artikel 11 sub g Bewindvoering en curatele

Er zijn twee soorten bewindvoeringen:

1. Bewindvoering in het kader van de Wet schuldsanering natuurlijke personen (Wsnp):

De Wet schuldsanering natuurlijke personen (Wsnp) is bedoeld voor degenen die buiten hun schuld (te goeder trouw) in een problematische schuldsituatie terecht zijn gekomen. Het hoofddoel van de Wsnp is het tegengaan dat een schuldenaar tot in lengte van jaren door zijn schulden wordt achtervolgd. De Wsnp moet door de schuldenaar worden aangevraagd bij de rechtbank. De rechtbank benoemt dan een bewindvoerder. De Wsnp-bewindvoerder heeft de verantwoordelijkheid voor de boedel (alles wat de schuldenaar bezit en wat hij aan geld verdient of aan uitkering binnenkrijgt) en uitgaven binnen het schuldsaneringstraject.

Wanneer de bewindvoering geschiedt in het kader van de Wsnp dan geldt het Besluit vergoeding bewindvoerder schuldsanering (per 1 oktober 2013) als een voorliggende voorziening (artikel 15, eerste lid, Participatiewet). Alle kosten van de bewindvoerder worden op grond van dit besluit betaald uit de boedel. Er bestaat geen recht op bijzondere bijstand.

2. Bewindvoering in het kader van beschermingsbewind:

Beschermingsbewind – ook wel onderbewindstelling genoemd – wordt uitgevoerd als iemand zijn/haar financiële zaken niet meer zelf kan regelen. Beschermingsbewind wordt aangevraagd via de kantonrechter en kan in principe duren totdat degene die onder bewind staat, overlijdt. De bewindvoerder neemt beslissingen over het geld en de goederen van de betrokkene. De taken kunnen verschillen en hangen samen met de behoefte van degene die onder bewind staat. Eens per jaar moet de beschermingsbewindvoerder zich verantwoorden bij de kantonrechter. Wie onder bewind staat, blijft handelingsbekwaam. Hij of zij mag dus nog wel zelfstandig rechtshandelingen verrichten.

De beloning voor de bewindvoerder wordt door de kantonrechter vastgesteld op grond van de “Regeling beloning curatoren, bewindvoerders en mentoren”. Hierbij wordt een onderscheid gemaakt tussen niet-professionele bewindvoerders en professionele bewindvoerders. De eerstbedoelde zijn bijvoorbeeld de partner, een familielid, vriend of buurvrouw, terwijl de laatstbedoelde ten minste drie personen onder hun hoede hebben en aan kwaliteitseisen moeten voldoen.

De beloning komt voor rekening van de betrokkene. Indien de betrokkene de kosten van de beloning zelf niet kan dragen komen die kosten in aanmerking voor vergoeding uit de bijzondere bijstand.

Verder kan de bewindvoerder een extra vergoeding vragen in verband met een problematische schuldsituatie. Om voor deze vergoeding in aanmerking te komen zal de bewindvoerder zich tot de

kantonrechter moeten wenden. Als deze vergoeding wordt toegekend, komt deze eveneens in aanmerking voor vergoeding via de bijzondere bijstand.

Als het tijdstip van benoeming van de bewindvoerder is ingegaan in de eerste helft van de maand, mag de bewindvoerder de beloning in rekening brengen met ingang van de eerste dag van de maand. Als de benoeming ingaat in de tweede helft van de maand mag hij de beloning rekenen met ingang van de 16e dag van de maand. De beloning gaat in op de dag na de verzending van de benoemingsbeschikking.

De bijzondere bijstand wordt uitbetaald na het overleggen van de beschikking van de rechtbank waarin de onderbewindstelling vastgelegd is.

Als een bewindvoerder aantoonbaar concrete kosten maakt, zoals reiskosten, dan komen deze kosten ook in aanmerking voor bijstandsverlening.

Samenloop schuldsanering en beschermingsbewind

Het kan voorkomen dat bewindvoering in het kader van beschermingsbewind samenloopt met een schuldsaneringstraject (minnelijk of Wsnp). In dat geval dient voor de beloning en eventuele concrete kosten van de beschermingsbewindvoerder een draagkrachtberekening te worden toegepast op basis van het inkomen dat iemand normaal gesproken zou ontvangen, als er geen schulden zouden zijn geweest. Ook moet het vermogen worden bepaald. Komt belanghebbende wegens draagkracht niet in aanmerking voor bijzondere bijstand, dan kan een correctie plaatsvinden in het nominale bedrag waardoor het vrij te laten bedrag hoger wordt. Hieruit worden dan de kosten van de beschermingsbewindvoerder betaald. Als het beschermingsbewind samenloopt met een Wsnp-traject, dan moet de rechter-commissaris deze correctie toestaan. Als het beschermingsbewind tijdens een minnelijk schuldhulpverleningstraject loopt, dan past de schuldhulpverlener de correctie toe.

Kosten van curatele

Evenals bij bewindvoering wordt curatele door een rechter ingesteld. Daarbij beoordeelt de rechter op basis van de individuele omstandigheden van de betrokkene de noodzaak tot curatele. Derhalve moet worden aangenomen dat de noodzaak tot curatele vaststaat, zodra de curatele door de Rechtbank is uitgesproken (zie CRvB 21-08-2001, nrs. 99/1771 en 99/3916 NABW). Het college heeft dan niet meer de vrijheid om zich zelfstandig een oordeel te vormen over de noodzakelijkheid van de curatele. Evenmin heeft het college dan de bevoegdheid om te bezien of er andere (lees: goedkopere) oplossingen mogelijk zouden zijn.

De vergoeding van de kosten van curatele gebeurt op dezelfde wijze als bij bewindvoering in het kader van beschermingsbewind. De bijzondere bijstand wordt uitbetaald na het overleggen van de beschikking van de rechtbank waarin de curatele en de vaststelling van de hoogte van de vergoeding vastgelegd is.

Artikel 11 sub h Kosten van budgetbeheer

Budgetbeheer omvat alle activiteiten in het kader van het beheren van de inkomsten van de klant en het verrichten van betalingen, overeenkomstig het vastgestelde budgetplan. Het doel van budgetbeheer is het garanderen dat betalingen tijdig gedaan worden en dat er geen (nieuwe) schulden of betalingsachterstanden ontstaan. Dit heeft minimaal betrekking op huur/hypotheek, nutsvoorzieningen en wettelijk verplichte verzekeringen. Budgetbeheer kan een bijdrage leveren aan het integraal oplossen of beheersbaar maken van bestaande financiële problemen en het voorkomen van nieuwe financiële problemen.

Iemand kan vrijwillig budgetbeheer aanvragen. In deze gevallen verstrekken wij geen bijzondere bijstand voor de kosten van budgetbeheer.

Daarnaast kan budgetbeheer plaatsvinden tijdens een minnelijk schuldhulpverleningstraject of tijdens een Wsnp-traject:

Budgetbeheer tijdens minnelijk schuldhulpverleningstraject

Budgetbeheer tijdens een minnelijk schuldhulpverleningstraject is intern mogelijk bij de afdeling WIZ of extern bij een budgetbureau. Voor de kosten budgetbeheer door de externe bureaus wordt bijzondere bijstand verstrekt, zolang het minnelijke schuldhulpverleningstraject loopt. Schuldhulpverlening houdt de regie over het bepalen van de noodzaak van budgetbeheer en de duur en de vorm daarvan. Bijzondere bijstand wordt steeds verstrekt voor de duur van 1 jaar.

Wanneer de minnelijke schuldregeling met succes is afgerond stopt ook het budgetbeheer. Als blijkt dat een klant nog onvoldoende vaardigheden bezit om zelf de financiën te regelen, wordt de klant geadviseerd zich te wenden tot een extern bureau budgetbeheer. Het is de verantwoordelijkheid van de klant of hij dit ook daadwerkelijk doet. De kosten worden dan niet meer vergoed via de bijzondere bijstand.

Budgetbeheer tijdens Wsnp-traject

Kosten voor budgetbeheer tijdens een Wsnp-traject dienen te worden betaald uit het vrij te laten bedrag (vtlb). De rechter-commissaris kan een correctie toestaan in het nominaal bedrag waardoor het vtlb hoger wordt, als het budgetbeheer noodzakelijk wordt geacht voor een goed verloop van de schuldregeling en de schuldenaar gezien zijn inkomen niet in aanmerking komt voor bijzondere bijstand. Eerst moet dus een draagkrachtberekening worden gemaakt op grond van het inkomen dat iemand zou hebben gehad zonder schuldsanering. Als blijkt dat er wegens draagkracht geen recht op bijzondere bijstand is, dan moet de Wsnp-bewindvoerder een gemotiveerd verzoek indienen bij de rechtbank om een correctie toe te passen.

Artikel 11 sub i Kosten medisch advies ontheffing inburgeringsplicht

Op grond van artikel 6 van de Wet inburgering kan een inburgeringsplichtige onder meer op medische gronden van de inburgeringsplicht worden ontheven. Hiervoor is een medisch advies noodzakelijk.

Sinds 1 juli 2013 komen de kosten van een medisch advies voor rekening van de inburgeringsplichtige. Deze kan hiervoor bijzondere bijstand aanvragen. Bijzondere bijstand kan alleen worden verstrekt als de inburgeraar vóór 2013 is gestart met het inburgeringstraject en daardoor onder de verantwoordelijkheid van de gemeente valt. Inburgeringstrajecten die vanaf 2013 zijn gestart, vallen onder de verantwoordelijkheid van het DUO. Een ontheffing moet daar worden aangevraagd.

Artikel 11 sub j Overbruggingsuitkering

Eerste gebroken maand

Vanaf het moment van melding voor de uitkering, tevens ingangsdatum van de uitkering tot het moment van betalen van de uitkering wordt een voorschot op de uitkering levensonderhoud verstrekt op basis van de NIBUD-norm voor maaltijdkosten voor die specifieke samenstelling van het huishouden. Dit voorschot voor maaltijdkosten wordt verrekend met het recht op uitkering over de betreffende maand (maand van melding/ingangsdatum uitkering).

Volgende volle maand

Over de periode van de eerste van de opvolgende maand tot het betaalmoment van die opvolgende maand wordt een overbruggingsuitkering om niet verstrekt voor maaltijdkosten op basis van de NIBUD-norm voor die specifieke samenstelling van het huishouden.

Voorbeeld

Cliënt krijgt van 21 oktober t/m 31 oktober een voorschot op zijn uitkering levensonderhoud van de maand oktober 2015 voor maaltijden aan de hand van de NIBUD-norm voor maaltijdkosten; dit voorschot wordt direct verrekend met het recht over deze periode van de maand oktober.

Over de periode van 1 november tot betaalmoment november totaal 26 dagen, kan dan een overbruggingsuitkering voor maaltijden aan de hand van de NIBUD-norm voor maaltijdkosten, om niet worden verstrekt. Van de uitkering levensonderhoud over de maand november kan cliënt heel de maand december leven. Vanaf dat moment loopt de uitkering maandelijks op regel.

4.3 Maatwerkvoorziening chronisch zieken en gehandicapten

Artikel 12 Doelgroep

Artikel 12 lid 1

De doelgroep chronisch zieken en gehandicapten is niet aan de hand van specifieke kenmerken in te delen. Iedere ziekte of handicap is anders en brengt ook specifieke meerkosten met zich mee. Om die reden is de doelgroep chronisch zieken en gehandicapten voor de bijzondere bijstand niet bepaald aan de hand van specifieke kenmerken, maar aan de hand van het ontvangen van een bepaalde uitkering of voorziening in verband met handicap of ziekte. Hieronder volgt een opsomming van de uitkeringen en/of voorzieningen die belanghebbende moet ontvangen om voor de categoriale regeling in aanmerking te komen.

- Belanghebbende beschikt over een uitkering WIA/WAJONG/WAZ/WAO op basis van 80% tot 100% arbeidsongeschiktheid;
- Belanghebbende beschikt over een Wmo-indicatie voor een vervoersvoorziening, een rolstoel, woningaanpassing of hulp bij het huishouden, waarbij de laatste voorziening is toegekend voor een periode van een jaar of langer;
- Belanghebbende beschikt over een indicatie voor persoonlijke verzorging op grond van de Ziektekostenverzekeringwet;
- Belanghebbende heeft een diabetespaspoort;
- Belanghebbende heeft een geldige gehandicaptenparkeerkaart.

Bovenstaande is geen limitatieve opsomming. Als belanghebbende kan aantonen dat hij tot de doelgroep behoort, kan hij in aanmerking komen voor bijzondere bijstand voor de in artikel 14 genoemde kosten en/of de in artikel 14a genoemde tegemoetkoming.

Voor de toetsing van het inkomen aan de grens van 130% van de bijstandsnorm, houden we geen rekening met de kostendelersnorm. Bijzondere kosten zijn persoonsgebonden, dat geldt ook voor de kosten als gevolg van chronische ziekte of gebrek. Het feit dat men met meer mensen in een woning woont, doet hieraan niets af.

Voor de toetsing van het vermogen houden we geen rekening met een vermogen in de eigen woning. Reden hiervoor is dat men niet daadwerkelijk kan beschikken over dit vermogen.

Artikel 12 lid 2

Bij de verlening van bijzondere bijstand wordt uitgegaan van het netto inkomen van de aanvrager. Personen in een wettelijke of minnelijke schuldregeling kunnen echter niet over hun volledige inkomen beschikken omdat een deel van het inkomen moet worden aangewend voor de aflossing van schulden. Hun besteedbaar inkomen kan daardoor minder bedragen dan de van toepassing zijnde inkomensgrens. In die gevallen kan worden uitgegaan van het besteedbare inkomen.

Artikel 13 Voorliggende voorzieningen

Artikel 13 lid 1

Een van de beginselen van de Participatiewet is dat er geen recht bestaat op bijstand voor zover een beroep kan worden gedaan op een voorliggende voorziening die, gezien haar aard en doel, wordt geacht voor de belanghebbende toereikend en passend te zijn. Het recht op bijstand strekt zich evenmin uit tot kosten die in de voorliggende voorziening als niet noodzakelijk worden aangemerkt. De Wlz, de Wmo en de Zvw vergoeden noodzakelijke kosten die verband houden met (para)medische behandelingen. In principe zijn deze regelingen toereikend en passend waardoor er geen recht op bijstand bestaat.

Ook ten aanzien van de in het Besluit Zorgverzekering en de Regeling Zorgverzekering vastgelegde wettelijke eigen bijdragen stelt de wetgever dat met deze eigen bijdragen een bewuste keuze is gemaakt over de noodzaak van het vergoeden van de kosten, waardoor artikel 15, lid 1, Participatiewet in de weg staat aan bijstandsverlening voor deze eigen bijdragen, ongeacht de medische noodzaak van belanghebbende (CRvB 21-05-2013, nr. 12/623 WWB).

Artikel 13 lid 2

De collectieve zorgverzekering minima is in principe een passende en toereikende voorliggende voorziening voor medische kosten. Twee wijzigingen per 1 januari 2015 maken de CZM met name ook toegankelijk en aantrekkelijk voor de doelgroep chronisch zieken en gehandicapten:

1. oprekking van de inkomensgrens naar 130% waardoor een grotere doelgroep in aanmerking komt;
2. toevoeging van de module eigen bijdrage Wmo waardoor alle eigen bijdragen van Wmo-voorzieningen tot een vastgesteld maximum bedrag per jaar vergoed worden door de CZM.

Kosten als gevolg van een chronische ziekte of handicap die de CZM niet vergoedt en die in aanmerking komen voor bijzondere bijstand, worden in artikel 14 beschreven.

Artikel 14 Voor vergoeding in aanmerking komende kosten

In dit artikel worden voorbeelden van kosten genoemd ten gevolge van ziekte of gebrek waarbij geen voorliggende voorziening aan te wijzen is maar die toch aan te merken zijn als bijzondere noodzakelijke kosten van het bestaan.

Na een objectieve indicatie van een (medisch) deskundige kan bijzondere bijstand worden verstrekt. Hier hoeft niet altijd een keuringsarts aan te pas te komen. Indicaties voor bijvoorbeeld maaltijdvoorziening en personenalarmering worden vaak door ouderenwerkers vastgesteld. Hiermee kan de noodzaak worden aangenomen. De noodzaak voor aangepast schoeisel blijkt uit de gedeeltelijke vergoeding van de zorgverzekeraar.

De meerkosten van een maaltijdvoorziening, meerkosten dieet, extra kosten slijtage en bewassing, meerkosten verwarming en meerkosten aangepast schoeisel worden aan de hand van de in de Nibud prijzengids vermelde normbedragen vastgesteld. Voor bijzondere bijstand komen de meerkosten ten opzichte van de normbedragen in aanmerking.

In sommige gemeenten bestaat een maaltijdvoorziening standaard uit een voorgerecht, hoofdgerecht en nagerecht en kan de gebruiker niet kiezen voor alleen een hoofdgerecht, In andere gemeenten kan de gebruiker zelf kiezen voor wel of geen voorgerecht en nagerecht. Besloten is geen onderscheid te maken in de vergoeding en alle onderdelen van de maaltijdvoorziening voor vergoeding in aanmerking te laten komen.

De bijzondere bijstand voor de kosten van alarmering wordt vastgesteld op de daadwerkelijke kosten.

De genoemde kosten zijn geen limitatieve opsomming. Ook andere kosten kunnen voor bijzondere bijstand in aanmerking komen indien zij het gevolg zijn van individuele bijzondere omstandigheden. Te denken valt aan de extra kosten van thuisdialyse.

Artikel 14a Extra financiële tegemoetkoming

Artikel 14a lid 1

Het kabinet heeft met ingang van 1 januari 2014 de Wet tegemoetkoming chronisch zieken en gehandicapten (Wtcg) en de Compensatie Eigen Risico (CER) afgeschaft. Het is nu de taak van de gemeenten om chronisch zieken en gehandicapten zo nodig in financiële zin te compenseren. De gemeenten ontvangen daartoe de middelen van het Rijk.

Personen die tot de doelgroep behoren kunnen eenmaal per jaar in aanmerking komen voor een extra financiële tegemoetkoming. In de toelichting bij artikel 12 is beschreven hoe men kan aantonen tot de doelgroep te behoren.

Op het aanvraagformulier moet men invullen welke kosten men heeft gehad als gevolg van een chronische ziekte of handicap over het voorgaande kalenderjaar. Hiervan worden geen bewijsstukken gevraagd. Achteraf vindt steekproefsgewijs een controle plaats. Men moet dan alsnog bewijsstukken overleggen van de kosten. Als men dat niet of onvoldoende kan, dan kan dat tot gevolg hebben dat de tegemoetkoming moet worden terugbetaald. Tot een bewijs van de kosten behoort ook de betaling van het verplicht eigen risico.

Artikel 14a lid 2, 3 en 4

Deze behoeven geen nadere toelichting.

4.4 Maatwerkvoorziening gezinnen met schoolgaande kinderen

Artikel 15 Doelgroep

Ouders met schoolgaande kinderen zijn aan te merken als een specifieke groep. Als kinderen naar het voortgezet onderwijs gaan, krijgt deze groep te maken met een cumulatie van allerlei kosten die direct of indirect met de schoolverplichtingen van de kinderen te maken hebben. Voor deze doelgroep geldt een inkomensgrens van 120 procent van de van toepassing zijnde bijstandsnorm. Hiermee sluiten we aan bij diverse andere voorzieningen voor kinderen.

Artikel 16 Voor vergoeding in aanmerking komende kosten

De schoolkosten zijn te verdelen in twee categorieën:

- directe kosten: hieronder vallen kosten zoals lesgeld, schoolfonds, ouderbijdrage, schoolboeken, rekenmachine, woordenboek en diverse kleine kosten zoals een passer, driehoek, pennen, potloden, liniaal etc.

- indirecte kosten: hieronder vallen de kosten van een schooltas, huur schoolkluisje, schoolreisjes, excursies en/of vakantiecampen, sportactiviteiten, sportkleding, een computer en een fiets.

Het Kindgebonden Budget is een passende en toereikende voorliggende voorziening voor de directe schoolkosten. Voor de indirecte schoolkosten is er geen passende en toereikende voorliggende voorziening.

Artikel 16 sub a. Reiskosten schoolgaande kinderen

Kinderen die een opleiding volgen in het voortgezet onderwijs buiten de eigen woonplaats en waarbij is vastgesteld dat de opleiding niet in de eigen woonplaats gevolgd kan worden, hebben te maken met bijzondere kosten in de vorm van reiskosten. Voor deze kosten is geen passende en toereikende voorliggende voorziening aanwezig. De vergoeding op grond van de WTOS bevat slechts een fortaitair component voor reiskosten. De WTOS is weliswaar een voorliggende voorziening, maar deze kan niet als passend en toereikend worden beschouwd voor gezinnen van wie de feitelijke reiskosten ten gevolge van specifieke omstandigheden sterk afwijken en voor wie deze kosten een te zware belasting vormen. Het college kan dan ook in aanvulling op de WTOS bijzondere bijstand verstrekken voor reiskosten, indien sprake is van bijzondere omstandigheden (CRvB 27-01-2009, nr. 07/5172 WWB en Rechtbank Arnhem van 29-01-2008, nr. AWB 07/3591).

De kosten kunnen op 2 manieren worden vergoed:

1. Via een vergoeding in natura door middel van het verstrekken van een fiets via het Nijverheidscentrum;
2. Via een vergoeding op basis van het openbaar vervoer.

Ad 1. Vergoeding van een fiets in natura

Bijzondere bijstand wordt als hoofdregel verstrekt als een geldbedrag 'om niet' (art 48 Participatiewet). Op grond van art 57 van de Participatiewet of voor de verstrekking van categoriale bijzondere bijstand in de vorm van een collectieve aanvullende zorgverzekering is het mogelijk om bijzondere bijstand in natura te verstrekken. Daarnaast is het mogelijk om (individuele) bijzondere bijstand in natura te verstrekken in andere gevallen die niet wettelijk zijn geregeld. Feit is wel dat belanghebbenden, daar waar de verstrekking in natura niet wettelijk geregeld is, altijd aanspraak kunnen maken op een uitkering in geld.

Dit maakt het mogelijk om een fiets in natura te verstrekken voor kinderen die voldoen aan de voorwaarden voor het recht op reiskostenvergoeding. Om beweging en gezond leven te bevorderen, verdient het in de eerste plaats aanbeveling dat een kind een fiets gebruikt voor het overbruggen van de reisafstand naar de school. Voor ieder kind dat voor het eerst naar het voortgezet onderwijs gaat,

is het mogelijk een fiets te verstrekken via het Nijverheidscentrum. Als er geen geschikte fiets beschikbaar is, dan wordt eenmalig een bedrag van € 225,00 verstrekt.

Ad 2. Vergoeding van kosten openbaar vervoer

In de gevallen waarbij het wegens individuele omstandigheden niet mogelijk is om op de fiets naar school te gaan en voor de maanden waarin wegens weersomstandigheden niet verlangd kan worden dat een kind op de fiets naar school gaat, kunnen de reiskosten op basis van openbaar vervoer worden vergoed. Hierbij geldt een minimale enkele reisafstand van 10 kilometer.

Voor scholieren van 12 tot en met 18 jaar zijn verschillende abonnementen met korting verkrijgbaar. Kijk hiervoor op www.9292.nl.

Daarnaast kunnen zij via de Stichting Scholierenvervoer Zeeland nog eens 15% reductie ontvangen op bustarieven. Er zijn diverse abonnementsmogelijkheden:

- een schooljaar
- een examenjaar
- een winterabonnement.

Vrijwel alle middelbare scholen en ROC's zijn bij deze stichting aangesloten. Abonnementen kunnen worden aangevraagd via de vervoerscoördinator van de desbetreffende school. Voor meer informatie: www.scholierenvervoerzeeland.nl.

Bij het verstrekken van bijzondere bijstand dienen beide kortingsmogelijkheden benut te worden.

Artikel 16 sub b. Computer voor schoolgaande kinderen

In de dagelijkse onderwijspraktijk wordt op de basisschool al de basis gelegd voor kennis over en gebruik van een computer. Op de scholen wordt al met de computer gewerkt vanaf groep 3 (6 jaar). In de hogere groepen worden kinderen gestimuleerd om ook huiswerk te maken met behulp van de computer. Het is van belang te onderkennen dat kinderen die thuis niet over een computer beschikken, een veel grotere kans lopen dat ze een (digitale) ontwikkelingsachterstand krijgen ten opzichte van leeftijdsgenoten die wel over een computer beschikken. In gezinnen met een minimuminkomen bestaat vaak niet de mogelijkheid om geld te reserveren voor de aanschaf van een computer. Het is noodzakelijk schoolkinderen uit gezinnen met een minimuminkomen te stimuleren en te ondersteunen in hun digitale ontwikkeling.

Voorwaarden:

- een gezin/huishouden met schoolgaande kinderen komt in aanmerking voor een vergoeding van de aanschaf van een computer met toebehoren (beeldscherm en printer) als er nog geen computer aanwezig is of als de aanwezige computer niet meer werkt en ouder is dan 5 jaar;
- recht op vergoeding ontstaat op het moment dat het oudste kind uit het gezin/huishouden naar groep 7 van de basisschool gaat;

- de hoogte van de vergoeding bedraagt 100% van het bedrag zoals genoemd in de prijzengids van het Nibud;
- de vergoeding wordt eenmaal per 6 jaar verstrekt, tot het jongste kind de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt en onderwijs volgt;
- niet voor vergoeding komen in aanmerking bijkomende kosten zoals een computertafel, stoel, inktcartridges, internetaansluiting, softwarepakketten, reparatie etc.;
- de vergoeding voor een computer met toebehoren wordt verstrekt om niet.

Artikel 16 sub c. Overige indirecte schoolkosten

Overige indirecte schoolkosten die in aanmerking komen voor een vergoeding zijn:

- a. kosten van een excursie of schoolreisje;
- b. kosten van sportkleding;
- c. kosten van een schooltas;
- d. kosten van huur van een kluisje.

De hoogte van de vergoeding wordt gebaseerd op de werkelijk gemaakte kosten tot een maximum bedrag zoals genoemd in de Financiële Uitvoeringsrichtlijnen.

4.5 Duurzame gebruiksgoederen en woninginrichting

Artikel 17 Incidentele vervanging duurzame gebruiksgoederen of stoffering

Artikel 17 lid 1

In het algemeen behoren duurzame gebruiksgoederen of stoffering tot de algemene kosten van bestaan, waarvoor men moet reserveren. Ook verwachten we dat klanten binnen hun netwerk kijken of er wellicht een oplossing mogelijk is. Als dit alles niet mogelijk is, kan bijzondere bijstand worden verstrekt.

Artikel 17 lid 2

Er zijn meerdere manieren om de noodzaak voor de vervanging van een duurzaam gebruiksgoed vast te stellen. In dit lid is weergegeven met welke aspecten rekening gehouden moet worden. Om de feitelijke toestand van duurzame gebruiksgoederen zoals meubilair vast te stellen kan het nodig zijn een huisbezoek af te leggen. In andere gevallen kan het overleggen van een aankoopbewijs waaruit blijkt dat het duurzame gebruiksgoed acht jaar c.q. 10 jaar of ouder is of een reparatieofferte waaruit blijkt dat het duurzame gebruiksgoed niet (tegen redelijke kosten) te repareren is, volstaan. In het aankoopbewijs of de reparatieofferte staat in ieder geval vermeld: datum, naam en adres van belanghebbende en relevante gegevens over het duurzame gebruiksgoed (prijs, merk, type, etc.).

Artikel 17a Bijzondere bijstand voor een complete woninginrichting

Artikel 17 a lid 1

Bijzondere bijstand voor een complete woninginrichting wordt alleen verleend als er sprake is van bijzondere omstandigheden.

Artikel 17a lid 2

De volgende omstandigheden worden als bijzonder aangemerkt:

- a. er is sprake van een noodzakelijke niet voorzienbare verhuizing. In principe is slechts bijstand mogelijk voor stoffering van de nieuwe woning;
- b. bij een eerste huisvesting op grond van de taakstelling na het verlaten van een AZC;
- c. als er sprake is van een andere situatie die naar het oordeel van het dagelijks bestuur is aan te merken als een bijzondere omstandigheid.

Artikel 17a lid 3

Een 'vrijwillige' verhuizing, dus zonder dat daar een bijzondere reden aan ten grondslag ligt, geeft geen recht op bijzondere bijstand voor een complete woninginrichting. Er is evenmin sprake van een bijzondere omstandigheid indien een thuiswonende jongere voor het eerst zelfstandig gaan wonen.

Artikel 17b Vorm van de bijstand

Artikel 17b lid 1

Uitgangspunt is dat de bijzondere bijstand voor duurzame gebruiksgoederen en overige kosten van woninginrichting in de vorm van een renteloze lening wordt verstrekt.

Artikel 17b lid 2

Stoffering, verf en behang zijn geen duurzame gebruiksgoederen. De bijzondere bijstand hiervoor wordt daarom om niet verstrekt.

Artikel 17b lid 3

In afwijking het eerste lid van dit artikel wordt de bijzondere bijstand voor de kosten van:

- een koelkast met vriesvak / koelvriescombinatie;
- een wasmachine;
- een gas- of elektrische kookplaat of fornuis;
- een televisie;
- een stofzuiger.

om niet verstrekt indien sprake is van een complete woninginrichting als bedoeld in artikel 17 a van deze beleidsregels, of indien de belanghebbende langer dan drie jaar een inkomen van maximaal 100% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm heeft gehad.

Artikel 17b lid 4

De bijzondere bijstand wordt eveneens om niet verstrekt zolang de belanghebbende in een traject op grond van de Wet schuldsanering natuurlijke personen zit.

Artikel 17c Hoogte en frequentie bijzondere bijstand

Artikel 17c lid 1

De hoogte van de vergoeding voor duurzame gebruiksgoederen en overige kosten van woninginrichting zijn afgeleid van de Nibud richtlijnen. Voor de in artikel 17b lid 3 genoemde duurzame gebruiksgoederen bedraagt de bijzondere bijstand maximaal 100% van de Nibud norm is, voor overige gebruiksgoederen en woninginrichting is dat maximaal 50% van de Nibud norm.

Artikel 17c lid 2

De hoogte voor de in artikel 17 b lid 3 genoemde duurzame gebruiksgoederen bedraagt maximaal 100% van de Nibud norm. Hiermee kan men kwalitatief goede, duurzame en energiezuinige apparaten kopen. Daarom is bepaald dat voor deze artikelen maximaal eenmaal per 10 jaar bijzondere bijstand kan worden verstrekt. Uiteraard is er alleen recht op bijzondere bijstand indien de noodzaak voor vervanging aanwezig is.

Artikel 17c lid 3

Voor stoffering, verf en behang en overige kosten van woninginrichting wordt maximaal 50% van de Nibudnorm aangehouden. Voor deze artikelen kan maximaal eenmaal per 8 jaar bijzondere bijstand worden verstrekt. Uiteraard is er alleen recht op bijzondere bijstand indien de noodzaak voor vervanging aanwezig is.

Artikel 17c lid 4

Bij het bepalen van de hoogte van de bijzondere bijstand wordt beoordeeld of men redelijkerwijs voor de kosten had kunnen reserveren en zo ja, hoe lang. Men wordt geacht te reserveren vanaf het moment dat de kosten voorzienbaar zijn, voor zover de noodzaak voor vervanging aanwezig is.

Artikel 17c lid 5

In dit artikel is bepaald dat een percentage van 6% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm is bestemd voor reservering. Als de kosten voorzienbaar worden, wordt de betrokkene geacht hiervoor te reserveren. De berekende reservering wordt in mindering gebracht op de te verlenen bijstand. Het ontbreken van (voldoende) reserveringsruimte, in verband met de verplichte aflossing van schulden, is

Artikel 17c lid 6

Personen die langer dan drie jaar rondkomen van een inkomen op bijstandsniveau, kunnen een beroep doen op een individuele inkomenstoelage. Als men zo lang van een laag inkomen moet rondkomen is de rek uit het inkomen en is er geen reserveringscapaciteit meer. Met het verstrekken van de individuele inkomenstoelage wordt dit verlies aan reserveringscapaciteit gerepareerd. Om die reden wordt een individuele inkomenstoelage die in de periode van 12 maanden voorafgaand aan de aanvraag om bijzondere bijstand is ontvangen.

4.6 Kinderopvang op grond van sociaal-medische indicatie

Artikel 18 Doelgroep

Een ouder kan een vergoeding voor de kosten van kinderopvang ontvangen als vaststaat dat het om sociaal en/of medische redenen noodzakelijk is dat (en in welke mate) men gebruik maakt of gaat maken van kinderopvang. De sociaal medische redenen kunnen zowel bij de ouder als bij het kind aanwezig zijn. Voor het vaststellen van de noodzakelijkheid van de kinderopvang op grond van sociaal-medische redenen, de indicatie, kan advies worden gevraagd van een adviesorgaan, zoals Stichting SAP of Stichting Argonaut.

Artikel 19 Te verstrekken gegevens

Het kindercentrum of gastouderbureau moet ingeschreven staan bij het landelijke bureau registratie kinderopvang.

Artikel 20 Periode waarover bijstand wordt verleend

Artikel 20, lid 4

Voor de inwoners van de gemeenten Goes en Noord-Beveland is een overgangsbepaling opgenomen. Hier werd namelijk tot 1 januari 2015 geen draagkracht berekend.

Artikel 21 Vaststellen en uitbetalen vergoeding

Artikel 21 lid 1

De tegemoetkoming wordt berekend conform de bepalingen van het Besluit Kinderopvangtoeslag en bijlage 1 bij dit besluit. Dat betekent dat een percentage in de kosten van kinderopvang wordt verstrekt. Verder wordt een maximale uurprijs gehanteerd voor de kinderopvang. Deze uurprijs wordt vermeld in artikel 4 van het Besluit Kinderopvangtoeslag. Indien de ouder kiest voor een opvangvorm die boven deze uurprijs ligt, dan komt het meerdere voor rekening van de ouder.

Artikel 21 lid 2

Niet altijd staat van tevoren vast hoeveel uren kinderopvang noodzakelijk zullen zijn. Daarom wordt de bijzondere bijstand voor deze kosten als voorschot uitbetaald.

Artikel 21 lid 3 en 4

De definitieve hoogte van de bijzondere bijstand wordt vastgesteld aan de hand van een overzicht van de kinderopvanginstelling met het werkelijk afgenomen aantal uren.

Artikel 21 lid 5 en 6 behoeven geen nadere toelichting.

5. TOESLAGEN

Artikel 22 Zelfstandig wonende jongeren van 18 tot 21 jaar

Artikel 22 lid 1

Voor jongeren van 18 tot 21 jaar zonder inkomen is er *algemene* bijstand naar de lage norm, gerelateerd aan de hoogte van de kinderbijslag. Bij thuiswonende jongeren wordt deze bijstandsnorm geacht toereikend te zijn. Uitwonende jongeren zullen een beroep op hun ouders moeten doen voor aanvullende inkomsten. Een jongere die beslist geen beroep op zijn ouders kan doen, komt mogelijk in aanmerking voor bijzondere bijstand voor levensonderhoud. De reden waarom de jongere geen beroep kan doen op zijn ouders moet goed worden onderzocht en gemotiveerd.

Artikel 22 lid 2

Cruciaal voor het recht op bijzondere bijstand is de vraag of de kosten noodzakelijk zijn, oftewel: is het noodzakelijk dat de jongere uitwonend is?

Meestal is sprake van een verstoorde verhouding tussen kind en ouder(s). Is een jongere buiten het gezin geplaatst in het kader van de Jeugdwet, dan is in ieder geval sprake van buitengewone omstandigheden. Ook wanneer de jongere al langer dan een jaar buiten het gezin woont, kan er van uit gegaan worden dat de noodzaak van uitwonend zijn, aanwezig is.

Naast de hierboven genoemde omstandigheden kunnen er nog meer redenen zijn waarom een jongere zelfstandig woont. Altijd dient een individuele beoordeling plaats te vinden naar de noodzaak hiervan.

Artikel 22 lid 3

De lage (algemene) bijstandsnorm kan middels bijzondere bijstand worden aangevuld tot 50% van de bijstandsnorm. De bijzondere bijstand kan lager worden vastgesteld wanneer de jongere lagere kosten van bestaan heeft.

Eventuele inkomsten worden op de bijstand in mindering gebracht. Denk hierbij aan ontvangen onderhoudsbijdrage of alimentatie van de ouder(s). Ontvangt de jongere kinderalimentatie, dan wordt de bijzondere bijstand lager vastgesteld. Het inkomen van de jongere bestaat dan uit: 1. algemene bijstand, 2. kinderalimentatie, 3. bijzondere bijstand.

Artikel 22 lid 4

Bij de aanvraag moet met belanghebbende worden overlegd over eventueel contact met de ouders. Met het toekennen van bijzondere bijstand ontstaat het recht van verhaal (artikel 61 Participatiewet).

De medewerk(st)ers Terugvordering & Verhaal moeten bij toekenning een signaal krijgen, zodat er een verhaalsonderzoek kan worden ingesteld, zo nodig met een ambtshalve vaststelling van de verhaalsbijdrage. Alvorens hiertoe over te gaan, worden de onderhoudsplichtige ouders over het voornemen tot bijstandsverlening geïnformeerd, zodat zij zelf in de gelegenheid worden gesteld om

direct al zelf in de betreffende kosten te voorzien. In de brief wordt verzocht hierop binnen 14 dagen te reageren.

Artikel 23 Jongeren van 18 tot 21 jaar in een inrichting

Artikel 23 lid 1

Personen van 18 t/m 20 jaar die in een inrichting verblijven, hebben geen recht op algemene bijstand (artikel 13 lid 2 onderdeel a Participatiewet). In hun algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan wordt grotendeels voorzien door de inrichting waar ze verblijven. Voor zover niet in de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan van de jongeren van 18 t/m 20 jaar wordt voorzien door de inrichting waar zij verblijven - denk aan: ouderbijdrage, zak- en kleedgeld en overige bijzondere kosten die de inrichting niet vergoedt - zal eerst een beroep op de ouders moeten worden gedaan. Deze hebben ingevolge Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek een onderhoudsplicht totdat het kind de leeftijd van 21 jaar bereikt heeft.

Er kan echter niet zonder meer van worden uitgegaan dat de jongeren altijd voor hun bestaanskosten volledig een beroep op de ouders kunnen doen. Voor zover dit beroep niet mogelijk is, wordt voorzien in een recht op bijzondere bijstand (artikel 12 Participatiewet).

Artikel 23 lid 2

De lage (algemene) bijstandsnorm kan middels bijzondere bijstand worden aangevuld tot de norm van een 21-jarige die in een inrichting verblijft. De bijzondere bijstand kan lager worden vastgesteld wanneer de jongere lagere kosten van bestaan heeft.

Het komt slechts zeer incidenteel voor dat aan deze groep bijstand moet worden verstrekt. Nog meer dan bij jongeren die niet in een inrichting verblijven, zal de te verlenen bijzondere bijstand afhangen van de persoonlijke omstandigheden. Een juiste aansluiting op de bestaanskosten van de betrokkene en de ouderlijke onderhoudsplicht kan dus alleen worden bereikt door de hoogte van de bijstand *geheel* af te stemmen op de individuele omstandigheden van de betrokkene. Het college zal derhalve altijd onderzoek moeten doen naar de hoogte van de noodzakelijke kosten van het bestaan (zie CRvB 27-06-2000, nr. 98/6614 NABW en CRvB 14-05-2002, nrs. 99/3899 en 99/3900 NABW).

Artikel 24 Woonkostentoeslag

Huur en andere woonkosten behoren tot de algemene kosten van bestaan die moeten worden voldaan uit het reguliere inkomen. De huurtoeslag geldt hierbij als voorliggende voorziening. Deze voorziening wordt geacht passend en toereikend te zijn. Bij een minimuminkomen hoort een maximale huurtoeslag. Er zijn situaties waarbij iemand niet de maximale huurtoeslag ontvangt, bijvoorbeeld vanwege een hoger inkomen over het lopende kalenderjaar. In die situaties kan iemand in aanmerking komen voor een woonkostentoeslag.

Artikel 24 lid 1

In dit lid is bepaald welke kosten tot de woonkosten van een huurwoning en welke kosten tot de woonkosten van een eigen woning worden gerekend.

Bij de berekening van de hoogte van de woonkostentoeslag worden de volgende kosten in aanmerking genomen:

- de hypotheekrente (dus niet de aflossing);
- het eigenaargedeelte van de onroerend zaak belasting;
- de opstalverzekering;
- de waterschapslasten (eigenaargedeelte);
- rioolrechten.

Kosten die verband houden met groot onderhoud van een eigen woning komen in beginsel niet in aanmerking voor bijstandsverlening. Deze kosten behoren tot de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan. Deze kosten moeten, behoudens bijzondere omstandigheden, worden bestreden uit het reguliere inkomen aangezien in beginsel iedere woningeigenaar met die kosten wordt geconfronteerd (zie CRvB 23-03-2010, nr. 09/26 WWB).

Stelt een belanghebbende dat hij extra kosten heeft wegens bijzondere omstandigheden, dan zal hij dit aannemelijk moeten maken aan de hand van objectief verifieerbare gegevens. Het is daarom niet nodig om forfaitaire bedragen te hanteren voor de kosten van onderhoud van een woning.

Een berekeningsformulier voor de woonkostentoeslag is terug te vinden in het Handboek Participatiewet van Schulinck.

Artikel 24 lid 2

De Wet op de huurtoeslag is voor de kosten van huurwoningen de voorliggende voorziening. Deze wet wordt uitgevoerd door de Belastingdienst. Bij een (actueel) minimuminkomen hoort een maximale huurtoeslag. Zijn er wijzigingen in het inkomen dan kan dit worden doorgegeven en wordt de huurtoeslag navenant naar boven of beneden aangepast. Na afloop van het jaar wordt een definitieve vaststelling gemaakt. De rol van de woonkostentoeslag voor een huurwoning is dus niet zo groot meer. Slechts in uitzonderingssituaties (bijvoorbeeld de statushouders) waarin er (nog) geen volledige aanspraak is op huurtoeslag, zal de aanspraak op bijzondere bijstand in de vorm van een woonkostentoeslag onderzocht moeten worden

Artikel 24 lid 3

Eigenaren van woningen hebben geen recht op huurtoeslag. Bij een laag inkomen en hoge woonkosten kunnen zij in aanmerking komen voor woonkostentoeslag. Bij bepaling van de hoogte hiervan wordt (meestal) aangesloten bij de regels voor woonkostentoeslag aan huurders, dus het systeem van de Wet op de Huurtoeslag

Artikel 24 lid 4

In het geval de in aanmerking te nemen woonkosten van een huurwoning of eigen woning boven de grens van de huurtoeslag liggen, kan voor de duur van maximaal een jaar een woonkostentoeslag worden toegekend.

Huurwoning

Bij de berekening van de bijzondere bijstand wordt de hoge huur eerst verminderd met de normhuur die in een bijstandsnorm is begrepen en de eventuele huurtoeslag. De huurlast die dan nog overblijft, wordt verminderd met draagkracht van een belanghebbende. Deze moet volledig worden aangewend voor de betaling van de huur.

Artikel 24 lid 5 en 6

Aan de verlening van de bijzondere bijstand voor woonkosten boven de maximale huur wordt de verplichting verbonden, dat de belanghebbende alles in het werk stelt om goedkopere woonruimte te verkrijgen, die het best overeenstemt met de eigen financiële omstandigheden en mogelijkheden. De toeslag kan zo nodig voor één jaar worden verlengd, als de belanghebbende nog niet heeft kunnen voldoen aan de voorwaarde om goedkopere woonruimte te verkrijgen.

Artikel 24 lid 7

Dit artikel noemt een aantal situaties waarin de verhuisplicht die in het vijfde lid van dit artikel is genoemd, niet wordt opgelegd.

6. BIJSTAND EN SCHULDEN

Artikel 25 Borgstelling

Hoofdregel is dat in beginsel geen bijstand wordt verleend ter gedeeltelijke of volledige aflossing van een schuldenlast. De kosten die de afbetaling van schulden betreffen, kunnen in het algemeen niet worden aangemerkt als noodzakelijke bestaanskosten. De overheid biedt via de Participatiewet iedere burger immers de zekerheid van toereikende middelen om in het noodzakelijke te voorzien en neemt daarmee de noodzaak weg tot het maken van schulden louter om in de noodzakelijke bestaanskosten te kunnen voorzien. Schulden ontstaan dus, uitzonderingen daargelaten, niet uit een gebrek aan het noodzakelijke, doch uit de wijze van besteding van de middelen.

Indien een aanvraag bijzondere bijstand voor schulden wordt ingediend, wordt de belanghebbende verwezen naar de Kredietbank (Borsele en Reimerswaal) of afdeling schulddienstverlening (Goes, Noord-Beveland en Kapelle).

Schuldhelpverlening zal in de regel overgaan tot schuldbemiddeling c.q. doorverwijzing naar de Wet schuldsanering natuurlijke personen (Wsnp).

Bij zeer dringende redenen kan bijzondere bijstand voor schulden worden verstrekt in de vorm van een geldlening/borgtocht voor een door de Kredietbank te verlenen schuldsaneringskrediet.

7. SLOTBEPALINGEN

Artikel 26 Uitvoeringsregels

De Participatiewet geeft het kader aan, waaraan het dagelijks bestuur is gehouden. Binnen dat kader heeft het dagelijks bestuur op bepaalde terreinen beleidsvrijheid. Die beleidsvrijheid op het gebied van de bijzondere bijstand wordt beschreven in deze beleidsregels. Het dagelijks bestuur is bevoegd bepaalde onderdelen uit deze beleidsregels nader uit te werken in Uitvoeringsregels.

Artikel 27 Indexering

Dit artikel bepaalt dat de bedragen die genoemd worden in de gemeentelijke Financiële Uitvoeringsrichtlijnen jaarlijks worden geïndexeerd met de Schulinck Index, zoals genoemd in de Handboeken van Schulinck.

Artikel 28 Afwijking

Bij dringende redenen of bijzondere omstandigheden kan het dagelijks bestuur afwijken van het gestelde in deze beleidsregels. Bij dringende redenen valt te denken aan een acute noodsituatie van levensbedreigende aard of een situatie die wegens het ontbreken van financiële middelen tot blijvend ernstige lichamelijke of psychische schade zou leiden.

De slechte financiële situatie van de belanghebbende wordt op zichzelf niet als een dringende reden beschouwd.

Artikel 29 Citeertitel en inwerkingtreding

In dit artikel is de inwerkingtreding en citeertitel geregeld.

Bijlage Financiële Uitvoeringsrichtlijnen 2018 inclusief Nibud 2017/2018

Geldig vanaf 1 juni 2018 tot 1 oktober 2018

Op grond van artikel 27 van de Beleidsregels bijzondere bijstand worden de in de bijlage gemeentelijke Financiële Uitvoeringsrichtlijnen genoemde bedragen jaarlijks geïndexeerd met de Schulinc index. (1,3 % per 1-1-2018)

De bedragen die zijn gebaseerd op de Nibud Prijzengids worden per 1 oktober van ieder jaar aangepast. De Nibud Prijzengids verschijnt jaarlijks in september en is een jaar geldig.

Artikel 5 Collectieve Zorgverzekering Minima

Bijdrage in de premie	Bijdrage in %	Bijdrage 2018
Gemeenten Borsele, Goes, Noord-Beveland en Reimerswaal	50%	€ 23,82
Gemeente Kapelle	100%	€ 47,63

Artikel 11 Kosten van bijzondere sociale en financiële omstandigheden

Kosten	Maximale vergoeding inclusief drager	Maximale vergoeding exclusief dragers
Begrafenis (bron www.uitvaart.nl)	€ 5.738	€ 4.838
Crematie(bron www.uitvaart.nl)	€ 5.463	€ 4.593

Artikel 14 Kosten chronisch zieken en gehandicapten

Kosten	Maximale vergoeding
Meerkosten maaltijdvoorziening	100% Nibud prijzengids
Meerkosten dieetvoeding	100% Nibud prijzengids
Slijtage kleding	100% Nibud prijzengids
Meerkosten was	100% Nibud prijzengids
Meerkosten verwarming	100% Nibud prijzengids

Artikel 14a Extra financiële tegemoetkoming

Kosten	Maximale vergoeding
Extra financiële tegemoetkoming chronisch zieken en gehandicapten	€ 385,00

Artikel 16 Kosten schoolgaande kinderen

Kosten	Maximale vergoeding
Geldbedrag indien fiets in natura niet leverbaar is	€ 232,00
Computer/ laptop	100% Nibud prijzengids
Printer	100% Nibud prijzengids
Excursie/schoolreisje	€ 51,50
Sportkleding	€ 103,05
Schooltas	€ 41,20
Huur schoolkluisje	€ 77,25 per jaar

Artikel 17c Duurzame gebruiksgoederen zoals genoemd in artikel 17b lid 3

Kosten	Maximale vergoeding
kookplaat, of fornuis (gas of elektrisch)	100% Nibud
Koelkast met vriesvak, of koelvriescombinatie	100% Nibud
wasmachine	100% Nibud
stofzuiger	€ 100
tv 55 cm	€ 210
aansluitkosten	€ 20

Artikel 17c Stoffering

Stoffering voor alleenstaande zonder kinderen en alleenstaande met kinderen							
Aantal inwonende kinderen	0	1	2	3	4	elk kind meer	
Om niet stoffering, verf en behang 50% Nibud	664	689	689	840	840		

Stoffering voor twee volwassenen met en zonder kinderen							
Aantal inwonende kinderen	0	1	2	3	4	elk kind meer	
Om niet stoffering, verf en behang 50% Nibud	689	689	840	840	964		

Bedragen zijn exclusief legloon, dit wordt bovenop deze bedragen vergoed.

Artikel 17c Overige inrichtingskosten

Inventarispakket en stoffering voor alleenstaande en alleenstaande ouder							
Aantal inwonende kinderen	0	1	2	3	4	elk kind meer	
meubilair woonkamer (10 jr.)	1.105	1.105	1.105	1.105	1.105		
meubilair slaapkamer (10 jr.)	219	438	657	876	1.095		
linnengoed (5 jr.)	117	198	279	360	441		
servies en glas	61	69	77	85	93		
bestek	49	52	56	60	64		
keukeninventaris	74	74	74	74	74		
was, werk- en strijkmaterialen	80	80	80	80	80		
diverse huishoudelijke artikelen	54	54	54	54	54		
Totaal kosten inventarispakket (A)	1.759	2.070	2.382	2.694	3.006	312	
Maximale lening (B)	1.759	2.070	2.382	2.685	2.685		
Om niet te verstrekken indien A hoger dan B	0	0	0	9	321		

Inventarispakket en stoffering voor twee volwassenen met en zonder kinderen							
Aantal inwonende kinderen	0	1	2	3	4	elk kind meer	
meubilair woonkamer (10 jr.)	1.260	1.260	1.260	1.260	1.260		
meubilair slaapkamer (10 jr.)	372	591	810	1.029	1.248		
linnengoed (5 jr.)	188	269	350	431	512		
servies en glas	87	95	103	110	118		
bestek	61	65	68	72	76		
keukeninventaris	81	81	81	81	81		
was, werk- en strijkmaterialen	80	80	80	80	80		
diverse huishoudelijke artikelen	54	54	54	54	54		
Totaal kosten inventarispakket (A)	2.183	2.495	2.806	3.117	3.429	312	
Maximale lening (B)	2.183	2.495	2.806	3.044	3.044		
Om niet te verstrekken indien A hoger dan B	0	0	0	73	385		

